

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

KARABAĞ G/ÖZEL SAYISI

70.on5aralık2020

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak fotoğrafı

xarı-bülbül

karabağ şehitleri sembolü

muhabbet yeri

on2şubat belediyesi

kültür müdürlüğü

kahramanmaraş

0535 391 92 50

hecetaslaridergisi@gmail.com

70 sayı 15 Aralık 2020

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

Tayyib Atmaca ● Bəxtiyar Vahabzadə
Abdurrahim Karakoç ● Səməd Vurğun
Ozan Arif ● Ali Akbaş ● Mehmet İsmayil
Yavuz Bülent Bâkiler ● Məmməd Araz
Yasin Mortaş ● Zəlimxan Yaqub
Mehmet Durmaz ● Osman Fermanoğlu
Tacettin Şimşek ● Süleyman Abdulla
Muhammed Avşar ● Vaqif Osmanov
Erdoğan Erbay ● Səxavət İzzəti
Bayram Durbilmez ● Bəsti Berdeli
Kenan Çarboğa ● Rövşən Xasayoğlu
Nedim Yılmaz ● Nemət Tahir
Yılmaz Türk ● Muradov Sövdəyar
Ulvi Yürür ● Əzizə Ağahüseynqızı
Haşim Kalender ● Səhər Xiyavi
Emir Sıktaş ● Ədalət Duman
Cemâl Divani ● Sıtkı Eminoğlu
Ekrem Hacî ● Nafiz Nayır
Əjder Yunus Rza ● M. Nihat Malkoç
Lüfəli Bərqî ● Mustafa Kütükçü
Aliriza Ənbaz ● Famil Eloğlu
Hüseyin Emin Öztürk ● Erhan Çapraz
Aleddin Seyidzadə Elşən ● Doğan Kaya
Musa Tektaş ● Ali Daşgın
Cəmiloğlu İmamverdiyev
Mehmet Osmanoğlu ● Təranə Arıfqızı
Ahmet Yıldırımtepe ● İbrahim Yusifoğlu
Halit Yıldırım ● Musa Ələkbərli
Âdem Oğuz ● Zərəngiz Mansurova
Lütfü Kılıç ● Rovens Guliyev
Kənan Hacı ● Ramiz Kərəm
Cavanşir Abdullayev ● Elbariz Məmmədli
Rafail Tağızadə ● Elman Tovuz
Aysel Xanlarqızı Səfərli ● Vahit Aslan
Nazim Əhmədli ● Mikayıl Bozalqanlı
SehranAllahverdi ● Elvin Mütəliboğlu
Ramiz Qusarçaylı ● Ayaz Arabaçı
İlqar Türkoğlu ● Cabbar Muhəmmədi
Metin Özarslan

● Tayyib Atmaca

Kanımızda Deli Taylar, Karabağ'da Toynak Vurur

Sene bin dokuz yüz on dört, ahmet cevât'ın yüreği, dalgaların arasında, "çırpınırdı karadeniz, bakıp türkün bayrağına", aradan geçiyor dört yıl, mehmet emin resulzade, biz sizinle bir çınarın, ayrı yerde köklerimiz, "bir defa yükselen bayrak, artık yere inmez" diyor, yeryüzüne nizam veren, osmanlı can çekişirken, nur topu gibi bir ülke, hilali göğe gererek, dikilirken yeryüzüne, "minlerce can qurban oldu, sinen herbe meydan oldu, hüququndan geçen asker here bir kahraman oldu."

Sene bin dokuz yüz doksan, yetmiş yıllık esaretin, zincirini kırmak için, önümüzde elçibey'im, mangal gibi bir yürekle, arslan gibi kükreyerek, elinde üç renkli bayrak, o yürüdü biz yürüdük, azadlık meydanı doldu, yandı hürriyet ateşi, sokaklardan caddelerden, sel yerine insan aktı, tanklar geldi üstümüzü, her taraf kızıl gül oldu, ölüm güldü yüzümüze, haziran'da doğan güneş, bir eylül'de battığında, boynunu büktü laleler, yüzde yirmi toprağımız, düştü yağının eline.

Sene iki bin yirmi de, resulzade'nin düşleri, elçibey'in hayelleri, gerçekleşmeye başladı, otuz yıldır ermeni'nin, işgal ettiği topraklar, türkiye'nin güftesiyle, azerbaycan bestesiyle, birer birer alınarak, yeniden yurt yapılırken, sesini yükselterek batı, bizi korkutmak istiyor, biz ölümü öldürelim, korkulardan azad olduk, varsın batı yüksek sesle, marş okusun ıslık çalsın, dünyanın her yerindeki, ermeniler ayaklansın, yel kayadan ne anlarsa, ödü olan karşımıza, çıksınlar da bir görelim.

Kalbim sizin ile çarpar, uyku girmez gözlerime, dünya bir kez daha gördü, sonra yumdu gözlerini, kulakları sağırlandı, ikiyüzlü devletlerin, anladıkları türkün türkten, başka dostu olmaz imiş, kanımızda deli taylar, karabağ'da toynak vurur, harı bülbül tekrar açar, azad oldu artık şuşa, bunun için otuz yıldır, sabrımızı bileyledik, zulmün duvarını yıktık, hilal doğmaya başladı, insanlıktan nasipsizler, nereye kaçarsa kaçsın, ölüm kartal gibi daldı, cırnaklarıyla çıkardı, maymunların gözlerini.

● Bəxtiyar Vahabzadə

Gülüstan-Qarabağ

Qarabağlı dostum, mərhum Xudu Məmmədovun əziz xatirəsinə

Qarabağ qəsb oldu, Qarabağ əhli
Yurdun hər yerinə səpələndilər.
Bu dərddən büküldü millətin beli,
Bu da başqa qəza, başqa bir qədər!
Gözləri yollarda, sinəsi dağ-dağ,
Bizdən imdad umdu o dərdli torpaq.
Naləsi, fəryadı aləmi sardı,
Torpaq dilə gəldi, fəryad qopardı:
- Kömək əlinizi uzadın mənə,
Həddini bildirin zalım düşməyə!
Başının üstündə yırtıq damları
Aranda yaşadı dağ adamları.
Qarabağ ləhcəsi, Qarabağ səsi
Aran bürküsündə dərbədər oldu.
Bulandı dağların büllur çeşməsi,
Tanrının qurduğu nizam pozuldu.
Bölünə-bölünə kiçildi Vətən.
Sinəsi dağlanan, gözü yol çəkən
Qarabağ gözləyir, gözləyir bizi -
Gözləyir dadına yetməyimizi.
İllər uzandıqca səbr qısaldı.
Qarabağın gözü yollarda qaldı,
Bu yerdə "Gülüstan" düşdü yadıma,
Ağır daş bağlandı qol-qanadıma.

Gülüstan sazişi bir qandal kimi,
Keçdi qolumuza, biz məhkum olduq.
Əsir Qarabağım köhnə dərdimi
Sızlatdı, biz təzə dərdə tutulduq.
Səfərə çıxmışıq, Şəkiddən birbaş
Üzü Qarabağa sürdük maşını.
Gördüm ki, yol boyu sürücü qardaş
Gizlədə bilməyir öz təlaşını.
Yol boyu ağrıyla dünəni andıq.
Aşağı Qərvənddə gəlib dayandıq.
Halal torpağında burdan o yana
Keçməyə yox bizim ixtiyarımız.
Bizə həsrət qalib öz diyarımız,
Aşağı Qərvənddə durub yad kimi,
Yuxarı Qərvəndə boylanın olduq.
Bizdən nicat uman əsir ananın
Halına uzaqdan biz yanan olduq.
Bir adlı bu kəndim o kəndə həsrət!
Bu bir həqiqətdir, acı həqiqət!
Amma hər həqiqət, hər doğru haqımı?
Bu acı gerçəklə barışmışıq biz.
Dədələrin ruhu barışacaq mı?
Bu ağır suala sabah yox, bu gün
Cavab verməlidir hər nəfərimiz.

● Abdurrahim Karakoç

Karabağ'a Mektup

Bahtına ağlayan Azeri kızı
Sen Karabağ dersin, ben karayazı
Boşlukta çırpınır Türk'ün avazı
Sanma ki dertlerin azı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

'Gel gardaş' diyorsun gelecek yol yok
Şehitler kabrine koyacak gül yok
Çilesiz saat yok, kavgasız yıl yok
Kurşunlar sizdedir, sızı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Türkmen'e mi, Kırgız'a mı yanmadım
Tatar'a mı, Çerkez'e mi yanmadım
İmdat diyen bir söze mi yanmadım
Uygur'un, Özbek'in gözü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslüman, Türk olmak suçumuz bizim
Öfkeyle doludur içimiz bizim
Bir günde ağarır saçımız bizim
Yüz iki belanın yüzü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir

Kendimizden koptu kendi bağrımız
Zulüm girdabında yandı bağrımız
Hedef tahtasına döndü bağrımız
Alevler sizdeyse közü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Komünizm sağırdı, demokrasi kör
Batıdan beslenir her türlü terör
Haçlı mumyaları uyandı bak gör
Kaç asrın silinmez izi bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Birleşmiş milletler benzedi sirke
Sadistler musallat edildi şarka
İsrail Arap'a, Ermeni Türk'e
Kısmet bazı sizde, bazı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Yeni bir oyun var burada şimdi
Üçüncü piyon da sırada şimdi
Mitterand, Bush, Yeltsin nerede şimdi
Katilin, kallesin pozu bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Böyle geldi, böyle gitmez bu oyun
Zalimleri iflah etmez bu oyun
Umdukları gibi bitmez bu oyun
Mazlumun ekmeği, tuzu bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslüman'ız, Türk'üz haktan yanayız
Adaletle süt emziren anayız
Aşk harcıyla vücut bulmuş binayız
Âti bizde saklı, mâzi bizdedir
Sevginin, şefkatin özü bizdedir.

● Səməd Vurğun

Şuşa

Qoynuna girməyə qalmışdır bir az,
Könül fərəhlənib eylədi pərvaz;
Ölməyib görəydim seyrini hər yaz,
Səndə vardır başqa lətafət, Şuşa!

Dağlarından qopar havalı yellər,
Ah, o sərin yellər, səfalı yellər;
Dağıdıb huşumu divanə eylər,
Vüsalın hər kəsə səadət, Şuşa!

Xırdaca-xırdaca yağışın yağar,
Çən-çisək içindən günəşin doğar,
Bir ağız bir bulaq suyunu sorar,
Eyləyirsən yenə qiyamət, Şuşa!

Bir əcəb gülşəndir torpağın, daşın
Dumanlı dağlardır həyat yoldaşın,
Bir ağrı gördümü ömründə başın,
Ey fitrən xəlq olmuş təbabət, Şuşa!

● Ozan Arif

Ya Karabağ ya Ölüm

Dünya duysun bu sesi, bu ses şarkın sesidir
Peygamberin övdüğü, necip ırkın sesidir
Bu ses Azerbaycan'ın, bu ses Türk'ün sesidir
Bu Ermeni tak etti, canımıza tak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Karabağ'da kan var kan, ağlıyor Azerbaycan
Karabağ'da karalar, ağlıyor Azerbaycan
Kanlar karı eritti, çağlıyor Azerbaycan
Vahşet bu, vahşet dünya, dön başını bak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Dünya, göz yumamazsın bu insanlık suçuna
Gözünü kan bürümüş, bak Ermeni piçine
Benim diyor girmiş de hududumun içine
Ya bu işe bir dur de ya aradan çık artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

İşte dünya anlasın Karabağ Türk, bitmiştir!
AGİT de kararında bunu tasdik etmiştir
Ermeni vatanımı resmen gaspa gitmiştir
Kâinatın önünde benim alnım ak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Azerbaycan bir gözdür, Karabağ'da bebeyi
Yani Azerbaycan'ın tam ortası göbeği
Gözüme mi göz dikti bu Ermeni köpeği?
Bu köpek senin dünya! Kapımızdan çek artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Ben zaten Ermeni'yi hallerinden tanırım
Bin dokuz yüz on sekiz yıllarından tanırım
Kanıma batırdığı ellerinden tanırım
Şart oldu o elleri kökünden kırmak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Plan şu: Karabağ'a önce özerk denecek
Parlamento oylama, kahbelikler dönecek
Peşinden de Ermeni Karabağ'a konacak
Ondan sonra Ermeni kök salacak sök artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Dünyayı kandırıyor Ermeni lobileri
Amerika ve Moskof en büyük abileri
Lejyonerler yığıyor Fransa gibileri
Ankara da bu kadar olamaz... artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Karabağ'da kap-kara bir destan yazılırken
Savunmasız insanlar kurşuna dizilirken
Bebeklerin başları taşlarla ezilirken
Kimse bana diyemez dişlerini sık artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Genç, ihtiyar, kadın, kız, demeden kıyılmakta
Kolları kesilmekte, gözleri oyulmakta,
Dalqa-dalqa semaya feryatlar yayılmakta
Bir şehidin mezarı bir taneden çok artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Televizyon veriyor, verince bakılıyor
O mübarek mescitler, camiler yıkılıyor
Sofrada boğazıma lokmalar takılıyor
Gardaşlarım ölürken bana hayat yük artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Nerdesin ehli İslam? Ey Muhammet ümmeti!
Sende mi görmüyorsun bu zulmü, bu vahşeti?
İşte gün vahdet günü, gerçekleştir vahdeti!
Allahu Ekber deyip, tek yumruk ol tek artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Müslüman Türk her zaman vahdetin istekçisi
Ama şimdi mazlum Türk çok olur köstekçisi
Maalesef İran bile Ermeni destekçisi
İslami istismara benim karnım tok artık
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Türk'ün dostu Allah'tır İslam'a inanmıştır
İslam'da Hubbül Vatan, Minel İman denmiştir
Yani vatan aşkını İmanla bir anmıştır
Demedi deme dünya bana cihat hak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Konuş, konuş dünya, konuş sesin duyulsun, sesin
Bir ateşkes tutturdun nerede ateşkesin?
Bundan sonra o ateş isterse kesilmesin
Ateşkesi münasip yerlerine sok artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Ermeni vampir gibi kanımızı içecek
Sonra bir ateşkesle acımız mı geçecek?
Bu rüzgârı ekenler fırtınayı biçecek
Ozan Arif diyor ki yaydan çıktı ok artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

● Ali Akbaş

Göygöl

Bir seher vaktinde vardım Göygöl'e
Burda kızlar gül takıyor kâküle
Alev alev bir gül attım su yandı
Sunam derin uykusundan uyandı
Yavaş yavaş araladı perdeyi
Gönlüm göle düşmüş yaban ördeği
Giyip kuşanmaya erinmiş Göygöl
İpekten tüllere bürünmüş Göygöl

Ne kadar özenmiş hilkâtin eli
Bir depremle doğan yayla güzeli
Ninniler dinlemiş deli rüzgârdan
Gıdasını almış yağmurdan kardan
Sonra canlar yakan bir âfet olmuş
Burdan su içiyor her sevdalı kuş
Sanki aynasını düşürmüş felek
Göygöl'den gayrısı bir kirli gölek

Gök mâvi, göl mâvi, her şey semâvî
Arşa çıkar Ateşgâh'ın alevi
Burası Kafdağı tezatlar evi
Çıkar her adımda bir masal devi
Dağlar deve olur, bulut güvercin
Bir gümüş sakallı keçi olur cin
Yanılıp Göygöl'ü su sanmasınlar
Bismillâh demeden yıkanmasınlar

Gece ipil ipil yıldız elenir
Ay ışığı düşer göl hârelenir
Asırlardır sevdâ çeken gönüller
Ateşgâh'ta yanar burda serinler
Göygöl menbâdır efsânelerin
Bu sulardan doğmuş Hüsrev'le Şirin
Dedem Korkut bu dağlara uğramış
Acıkmış suyuna ekmek doğramış

Bir sabah Göygöl'de peri kızları
Yıkanırken siper edip sazları
Üstlerine gelmiş bir deli çoban
Kır papaklı, sırtı heybeli çoban
Bakmış ki göl başı peri tüneği
Atmış üstlerine ak kepenegi
Bir anlık gafletten doğmuş Tepegöz
Oğuzu uykuda boğmuş Tepegöz

Bir gece yarısı ay suya düşer
Çöllerde bir ceylan pusuya düşer
Derinden derine hârelenir su
Sararken her yanı barut kokusu
Çimenler üstünde üç beş damla kan
Gözünü nefretle kapatır ceylan
Çırpınır ağzında bir demet kekik
Kör avcı, her şeye çekilmez tetik

Şimdi yaylaların sonbaharıdır
Dağları kaplayan süt buharıdır
Yapayalnız kalmış kuğulu Göygöl
Ağlayan göz gibi buğulu Göygöl
Uzar kıyısında bir sarı kamış
Kendini seyreder sularda yaz kış
Şimâl küleğiyle kar geliyor, kar
Sunamı tûfandan koruyun dağlar

Dedim doruklarda açan menekşe
Dedi uçabilsem, kuş olsam keşke
Bilmem nasıl sığdım ben bu derbende
Merih'in, Zühre'nin derdi var bende
Yüzümü yalarken yayla meltemi
Her gece rüyamda bir beyaz gemi
Sularımı yara yara gidiyor
Özlediğim bir diyara gidiyor

Han Kepez çıkarır altın tacını
Her gün bu aynada tarar saçını
Köroğlu yol keser alır başını
Kaçak Nebi unuttur mu öcünü
Deli poyraz doruklarda tar çalar
Dal koparır, can aparır, nar çalar
Uçuşan yapraklar turna teleği
Bulutlar dağların ipek yeleşti

Bir nevruz sabahı sökerken şafak
Bir şehzâde gelip uyandıracak
Nal sesleri duyacaksın derinden
Öpecek usulca göy gözlerinden
Açma duvağını sır verme ele
Şu fırtına dinsin, yaz gelsin hele
Uyu nâtevânım yaralım uyu
Uyu bahtı kara maralım uyu

Bir şiir bıraktım sana hediye
Bu garip yolcuğu unutma diye
Şahidimiz olsun ulu çınarlar
Gün gelir okuyup bizi anarlar
Çınar fısıldaşır pınara söyler
Pınar da üstadım Anar'a söyler
Bu sayede elden ele duyulur
Bizim de adımız şâir sayılır

Mesnevî okuyup geçtik Gence'den
İçime bir sızı düştü inceden
Elvedâ bağlarda üzüm derenler
Üzümü unutup hüznün derenler
Elvedâ adını unutan şehir
Elvedâ akmayı unutan nehir
Ata yâdigârı Gence elvedâ
Dalında kuruyan gonca elvedâ

● Mehmet İsmayil

Laçın'ım

Laçın'ım, Laçın'ım kesilen elim
Düşman pençesinde yetim güzelim.
Yol mu var yanına ne yandan gelim
Laçın'ım, Laçın'ım yaralı kuşum
Kimin var hâlimi kimden soruşum.

Derdinden okuyan "Ay Laçın" diyor
Kaldı o yerlerde ilacım diyor
Ya şimdi ben kime el açım d eyim
Laçın'ım, Laçın'ım yolu yokuşum
Kimim var hâlini kimden soruşum?

Laçın'ım, Laçın'ım Kesme Şikest'm
Gâh zile yükselir, gâh çalar pesten
Hevesi nefesi seki kafeste
Laçın'ım, Laçın'ım yaralı kuşum
Kimim var hâlimi kimden soruşum

Ömrümüz çürüyem ömr oldu niye
Tanrı'dan böyle mi emr oldu niye
Yolların bu şekil yumruldu niye
Yola yumrulmuşum, yaralı kuşum
Kimim var hâlini kimden soruşum?

● Yavuz Bülent Bâkiler

Azerbaycan Yüreğimde Bir Şahdamardır

“Aziz Dostum Bahtiyar Vahapzade’ye”

Kuşluk vaktine kadar geceler boyu
Savrularak okuduğum yine Şehriyar:
Ala ceylanlara benzer hep Azerî türküler
Dinlediğim tar:

Ayrılmaz başımdan, bırakmaz beni artık
Selâmsız sabahsız bir efkâr:
Ve yüreğim bin yıllık destanlarla tutuşur
Büyür Azerbaycan kadar:

Azerbaycan: Dedem Korkut şafağı...
Mübarek dilimi süt gibi sağar.
Bâzan rüzgâr olur iliklerimde
Bâzan yağmur gibi üstüme yağar.

Götür beni Aras! Al beni Hazar
Türk’ü Türk’ten başka şimdi kim anlar?
Yaram derin, merhemim yok, vaktim dar...
Bir destan yazar gibi yaz beni Anar!
Duy beni Bahtiyar! Duy beni Şahmar!

Geçen zaman üstüne, dökülen kan üstüne
Kılıç-kalkan üstüne
Ve ağzı köpüren, yeleli atlar üstüne
Benim bir yeminim var:

Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır
Ben Yâkub gibiyim uzun yıllardır
Onda Yusuf’umun kokusu vardır:
Ve hasreti, gönlümde, büyük Türkistan kadardır
Âyettir kitabımda, bayrağında rüzgârdır
Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır.

Şimdi Azerbaycan’da mevsim bahardır
Ama türküleri yine, baştanbaşa efkârdır
Düşlerime yağın kardır
Boynu bükük bir diyardır
Yârdır...
Ağzı köpüren atlar üstüne yeminim vardır
Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır.

● Məmməd Araz

Qarabağ Düzü

Bu gün mənim dənizimdi Qarabağ düzü,
Kəhər atın tozanağı "Doqquzuncu bal".
Bu gün mənim söz düzümdü--
Qarabağ düzü.
Sonsuzluğun son xəttini gəzirdi xəyal.
Bu gün mənim çörəyimdi
Qarabağ düzü.

Hər əlimdə Kür çayından bir bıçaq arxım,
Yoğuracaq, yapacaqdım gecə-gündüzü.
Sonra halal süfrələrə doğrayacaqdım.
Bu gün mənim tariximdi
Qarabağ düzü.

Bu gün üfük bir üzükdü-Nizami qaşlı.
Geri fırlan, yer kürrəsi, zamandan küsüb
Nüşabənin kəcavəsi təpədən aşdı...
Qədim Bərdə Tərtər üstən yüz körpü atdı,
Xəyanətin adlaması böyük ar oldu.
Hanı tarix cünglərinə yubanmış atlı
Azərbaycan qadınından hökmdar oldu!
Bu gün mənim bir düz kürsüm
Qarabağ düzü.

Qanımdı qız alqışı, qadın alqışı.
Bu gün mənim bacım Gülsüm
Qarabağ düzü.
Doluxsunma, bir də gələr, şair qardaşın,
Bu gün bizə quzu kəsdi Hüseyn qağa,
Baxdım: sürü adaları göy düzdə üzür.
Bir dostluğa, bir süfrəyə, bir eşqə sığan,
Bir dənizdi yer üzünün
Qarabağ düzü...

● Yasin Mortaş

Azerbaycan Mahnısı

Har-ı Bülbül özgedir çekerim ben derdini
boyun bükse Karabağ unuturum derdimi
Uyku tutmaz nehirler
akar
kapım
önünden

Baküde gül siyeri açılır şebnemlerim
güneşi batmaz dağım acını ezberlerim
Turnageçidi göğüm
akar
yağmur
önünden

Gence'ye insin kervan su çekelim kuyudan
dudağımızda bin hû haber gelsin Yusuf'tan
İbriğimizde zezem
akar
aşklar
önünden

Can'da bir Azerbaycan ayrılmaz mızrap telden
Mahnıyla maşuk olur meşk alırım Türküden
Yürekte aynı nota
akar
çağlar
önünden

Kalbim bir gül ağacı
her gün konsun bülbüller.

● Zəlimxan Yaqub

Məmləkətim!

Düşmən bilir, bu topağın altı nədir, üstü nə,
Onunçün də od yağdırır gecə-gündüz üstünə.
Qurban olum dumanına, qurban olum tüstünə,
Qılınca dön, həqiqətim, qalxana dön, qeyrətim!
Dur ayağa, məmləkətim, qalx ayağa, millətim!

Şuşa, Laçın, Xocalı qovrulur öz yağında,
Yetmiş yeddi yara var sinələrin dağında.
Vaqif, Şəmşir, Ələsgər düşmənin tapdağında,
Dağ yandırar intizarım, daş yandırar həsrətim,
Dur ayağa, məmləkətim, qalx ayağa, millətim!

Məzarsızdır meşələrdə qaçqın olub ölənlər,
Kəfənsizdir son tikəni körpəsi ilə bölənlər.
Qismətimiz uçurumlar, aşırımlar, bələnlər,
İçərimi yedi-tökdü hirsim, kinim, nifrətim,
Dur ayağa, məmləkətim, qalx ayağa, millətim!

İtkinlərin tapılsa da, ölənlərin dirilməz,
Baltalanıb budanmışam, budaqlarım gərilməz.
Ağac əkdim, meyvələri öz əlimlə dərilməz,
Yağılardan pəncəsində cəhənnəmdir cənnətim,
Dur ayağa, məmləkətim, qalx ayağa, millətim!

Haqsız meydan suladıqca əlimizdən haqq gedir,
Gözümüzdən arx açılır, çay gedir, bulaq gedir.
Qarış-qarış, parça-parça yurd gedir, torpaq gedir,
Mən ki əsir olmamışam, nədir bu əsarətim?
Dur ayağa, məmləkətim, qalx ayağa, millətim!

Nifrətini silah elə, gəl silahı gözləmə,
Sarı bu inamına, gəl sabahı gözləmə.
Haqqa güvən, nə gədanı, nə də şahı gözləmə,
Ona-buna göz dikənə yoxdur mənim rəğbətım,
Dur ayağa, məmləkətım, qalx ayağa, millətım!

Torpağımız neçə dəfə tapdalanmış, talanmış,
Duru gözlü çeşmələrə qızıl qanlar calanmış.
Babəkım də, Koroğlum da Xətəim də yalanmış,
Haqqımızı qaytarmasaq, sən arxasız, mən yetim,
Dur ayağa, məmləkətım, qalx ayağa, millətım!

Mənim qızıl üzüyümdə yaqut qaşdı Kəlbəcər,
Mənim ağlar gözlərimdə qanlı yaşdı Kəlbəcər,
Öz əlimlə, öz başıma dəyən daştı Kəlbəcər,
Daha bəsdı yad əllərdə talan oldu sərvətım,
Dur ayağa, məmləkətım, qalx ayağa, millətım!

Nə Tərtərdə ləzzət qaldı, nə Qarqarda, Xaçında,
Oğul qanı xınalandı anaların saçında.
Şəhid oldum Xocalıda, şəhid oldum Laçında,
Bu yolların son ucunda şəhidlikdi qismətım,
Dur ayağa, məmləkətım, qalx ayağa, millətım!

● Mehmet Durmaz

Karabahtın Ağ Olsun

Karabağ'ım bahtı karam hardasın
Yıllar var ki esarete zordasın
Ehl-i insan, ehl-i İslam nerdesin
Kalk ayağa bir aydınlık çağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Aras ile selam saldım almadı
Dedi ben ölürlen kimse gelmedi
Sandım Türk de Müslüman da kalmadı
Sitemin canıma kızgın çağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Vandallar, yamyamlar yolları kesti
Çoluğa çocuğa kinini kustu
Onu yalnız koydu dindaşı dostu
Yeter artık her yer Karabağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Karlı dağlarına yaz bahar olam
Karabağ'ım, bağlarında bar olam
Balaların ellerinde tar olam
Şuşa - Laçın şenlikli otağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Bulak bulak balaların gezerdi
Kurt balası çakalları ezerdi
Maziye andıkça yüzüm kızardı
Fuzuli - Nizami bir çerağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Otlakların Alp Er Tunga yurdudur
Ataların Kafkasların kurdudur
Türk insanı, insanlığın merdidir.
Kalleş düşman yurdundan uzağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Karabağ'ım çıksın artık bahara
Silinsin alnından bu kir bu kara
Sancın sayrın akıp gitsin Hazar'a
Sevincin yücelsin yüce dağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

Mahnı, bayat, türkü söyle gül artık
Yüreğimi tar eyleyip çal artık
Hoş avazı semalara sal artık
Türk her daim güçlü olsun sağ olsun
Karabağ'ım kara bahtın ağ olsun

● Osman Fermanoğlu

İki Şiir

Gəlirəm

Paşam, ağrıların belini qırıb,
Bataraq dumana, çənə gəlirəm.
Qibləyə aparən yolları yorub,
Qoyulan ərkana, dinə gəlirəm.

Sidqini Tanrıyla düz tutan dərviş,
İnada söykənib murada ərmiş...
Gözüqırıq olmaq nə ağır dərdmiş,
Kölgədən çıxaraq günə gəlirəm.

Nə qədər gözlədim gün saya--saya,
Həsərlə boylandım bulanən çaya.
Qoşulub Şuşaya qoca dünyaya
Bir kərə gəlmişdim, yenə gəlirəm.

Osman, qəm yükünü daşımaq çətin;--
Üz qarasıylasan, dedin-- demədin...
Söykənib ruhuna Akif Səmədin
Gəlirəm, ay Şuşam, sənə gəlirəm.

Teyfur Çələbinin Zəngilanı

Bu gündən də şeir havası əsmir,
Abırdan pay almır yanağın alı...
Günün işığı da dərdləri kəsmir,
Çoxalır tinbaşı sorğu--sualı.

İçində yanırısan, Teyfur Çələbi,
Qurum əsir alıb tüstü bacanı.
İçinə damırısan, Teyfur Çələbi,--
Sel--suda boğursan ağrı- acını.

Şuşadan Laçına gedən yolların
Zəngilan qanadı yaxında imiş...
Hələ də buxovda qalan qolların
Tilsimdən çıxmağı asan deyilmiş.

Nə fərqi hayandan çıxıb gəlməyin,
Çinar meşəsindən, ya da Gəyəndən.
Çölündə qalmışıq deyib-- gülməyin,
Qılçıqda keçmişik vaxt ələyindən.

Nəsimi adıyla anırıq bu gün,
Qoca Nəsimini udan Hələbi.
Tükənən ümidtek tökülən gücün
Zəngilan deyərək inlər, Çələbi.

● Tacettin Şimşek

Bağlama

Orda sen burda ben kor ateş yedik
Hayat ilmeğini kora bağladık
An gelir yeniden gün doğar dedik
Umudu ilahi nura bağladık

Sabırla bekledi azatlık için
Cebrail Kubatlı Zengilan Laçın
Bahtıgöl Gülağa Gülnara Gülçin
Gönlümüzü tek bir sırta bağladık

Vatan diye yandı yıldız kurdumuz
İstiklal aradı hayal ordumuz
Lime lime oldu gönül yurdumuz
Karanfil toplayıp yara bağladık

Kan aktı gözyaşı ırmağımızdan
Acılar fıskırdı toprağımızdan
Gam sızdı yıllarca dudağımızdan
Keder nağmemizi tara bağladık

Dert yorgandı bize ızdırap yastık
Acıyı bal ettik matem katık
Bu zifiri gece son bulsun artık
Otuz yıl boyunca kara bağladık

İstedığı renge boyansın düşman
Kalbi yetiyorsa dayansın düşman
Duydukça ürpersin uyansın düşman
Topun namlusuna nara bağladık

● Süleyman Abdulla

İki Şiir

Zəfər Türküsü

Daha qaçaq deyil qələbə bizdən,
Hər gün bir zəfərə qol çəkir Ordu.
Keçir zirvələrə ürəyimizdən,
Sinə dağımızdan yol çəkir Ordu.

Dünyanın damarı üzülüb, ey Haqq,
Kim deyər “qara var qaşımız üstə”?!
Tanrı yardımçımız olub, olacaq,
Uğur ilahəsi başımız üstə!

Qarlı Ömər dağı dirənmir dizə,
Azmırıq Murovu dumanda, çəndə.
Döyüşən əsgərin qadası bizə,
Bayraqdan ucası varmı vətəndə?!

Ağ günə çıxmada Qarabağ eli,
Ötüşür üstündən qara şər belə.
Öpür alnımızdan Şuşanın yeli,
Görünür Laçından Kəlbəcər belə.

Biz igid ölməyi gətirdik dada,
Sevgidir qəmimiz mərdin xasına.
Hamı bir-birini satan dünyada,
Bizik torpaq alan qan bahasına.

Yazırıq tarixi qızılı zərlə,
Xoşdur döyüşlərdən ruhu sağ çıxmaq.
Gözəldir süsləmək yurdu zəfərlə,
Zaman qarşısına üzüağ çıxmaq.

Bir Fəsilli Qarabağ

Səni bu soyuq işıq çıxartmaz aydınlığa,
Küçə fanarlarını hovxurmağın adı yox.
Donmuş əlini qaldır yol keçən faralara,
Şaxta hamıya birdir,- doğması yox, yadı yox...

Burda yol bir səmtədir, get-getmə, xeyri yoxdur
Donmuş anı sayırdı vaxtın susqun qülləsi.
Barmağının ucunda ölümü üfür,sönsün,
Gözün kimi sozalır avtomatın lüləsi.

Nədənsə geri sayır qışın əsgər çəkməsi,
Bar vermədi inamin şaxta vuran tumları.
Gümanların fit səsi üzə yazı deyildi,
Yellərdi üzə çırpan üzə duran tumları.

Bir əsgər nəğməsidir çöllərin ulartısı,
Mərmə qutularında notlar dəyişik qalır.
Üzü Qarabağadır yerin-göyün dartısı,
Dərd uzanır yollara,yuxuları dik qalır.

Qara kölgələr düşür qar üstə qara qışda,
Gecənin ay işığı əriyib axmır barı.
İlahi,gör nə vaxtdır fəsilləri dəyişmir,
Bu il də qışda qaldı Qarabağın baharı.

Burda vaxt donub ölmüş yiyəsizlik ucundan,
Bir məzar sükutu var gözlərində, tez sığa.
Donmuş qədəmlərinə səpələnir işıltı,
Səni bu soyuq işıq çıxartmaz aydınlığa.

● Muhammed Avşar

Karabağ'ın Destanı

Yine sefer vaktidir, şaha kalkmış kır atlar
Türk yürekler bir olmuş vuruyor Karabağ'da
İntikamı yüklenmiş eabilce kanatlar
Ermeni'den hesabı soruyor Karabağ'da

Karabağ Türkiye'dir, Karabağ Azerbaycan
Hocalı'da ağıttır, Bakü'de yastır vatan
Tanrı Dağı'ndan doğup Tanrı Dağı'nda batan
Bir hilalin sevdası duruyor Karabağ'da

Mert yolundan vazgeçmez gönlü yara olsa da
Çizgiler kırmızıdır yazı kara olsa da
Birleşse tüm katiller sıra sıra olsa da
Türk ordusu düşmanı sürüyor Karabağ'da

Ya istiklal ya ölüm, yoktur başka çaresi
Hamiyetsiz yaşanmaz, böyledir Türk töresi
Eriyan'ı sarsıyor korkunun ayak sesi
Azerbaycan zafere yürüyor Karabağ'da

Sonu geldi destursuz toprağa basanların,
Çoluk çocuk demeden kahpelik kusanların
Mazluma hırliyorken zalime susanların
Defterini bozkurtlar dürüyor Karabağ'da

Gök kubbenin üstünden ses veriyor bulutlar
Kızıla boyanıyor mavi, yeşil hudutlar
Şehitlerin kanıyla sulanıyor umutlar
Koç yiğitler canını veriyor Karabağ'da

Hazar'dan essin rüzgâr, çırpınsın Karadeniz
Bayrak zafer bekliyor, olur mu bundan taviz
Yükselmiş toprağından Kürşat soylu Mübariz
İman dolu göğsünü geriyor Karabağ'da

Gömmek için tarihe otuz yıllık peşkeşi
Püskürüyor gözlerden istiklalın ateşi
Dağlarına düşerken kahramanlık güneşi
Buz tutmuş hatıralar eriyor Karabağ'da

Bir yanda er olmadan erkeklik taslayanlar
Bir yanda sinesini Allah'a yaslayanlar
Duysun ki bu millete düşmanlık besleyenler
Türkler kendi yurduna giriyor Karabağ'da

Gönüllere hasretin mührü vurulmuş kandan
Kinle sivrilmiş mızrak, pusatlar çıkmış kından
Özgürlük rüzgârıyla körüklenen yangından
Asumanı alevler sarıyor Karabağ'da

Artık geri dönüş yok bu mukaddes savaştan
Ya ölürüz beraber ya diriliriz baştan
Kuşlar bile umutlu önümüzdeki kıştan
Eski güzel günleri arıyor Karabağ'da

Avşar'ım canla başla bir destan yazılıyor
Zincirlere bağlanmış düğümler çözülüyor
Azerbaycan bayrağı göklerde süzülüyor
Ayla yıldız secdeye varıyor Karabağ'da

● Vaqif Osmanov

Qisas Günü

Yollar baxırsan, axtarır bizi,
Nigaran gözlərin, ay qarabağım.
Bərəkət, təmizlik, gəlinlik rəmzi
Qaradı qoynunda ağ qar, abağım.

Şəhid ruhlarımı? Duman, sis gəzir,
Yetim Topxanada, Cıdır düzündə.
Anlaya bilmirik, çox qərribə sirr,
Yalana bükülüb doğrun, düzün də.

Bizim biganəlik buzumuz qalın,
Taleyinə ona görə qar yağdı.
Gəliblər Bakıya yaralı alın,
Xurşud Banu, Bülbül, Cabbar Qaryağdı.

Qartal şahlıq edən ucalıqlarda,
İndi hakimliyi qarğa, sar alıb.
Ərənləri gözlər şaxtada, qarda,
Əsir çiçəklərin rəngi saralıb.

Hər gün qaysaqalayır Xocalı yaram,
Qisassız yaşamaq ölümdən betər.
Qisas qiyamətə qalsa üzqaram,
Namus ləkələnər, ləyaqət itər.

Düşmən caynağında Kəlbəcər, Laçın,
Ağdam, Ağdərənin rəngi ağ deyil.
İgidlər, qələbə yolunu açın,
Yursuz ömür sürmək yaşamaq deyil!

Muğam beşiyində bülbüllər ötsün,
Yazılsın tarixə mahnı, şikəstə.
Vətən oğulları loğmanlıq etsin,
Beşdə biri xəstə olan şikəstə.

Oğullar düşməndən intiqam alsın,
Azad olsun Şuşa dağlarım mənim.
Şahmar Əkbərzadə, o vaxt deyəcəm:
-Dediyin çin oldu, ruhun şad olsun,
“Dağlarda dağlandı dağlarım mənim”.

Qeyrətimizlə gedək düşmən üstünə,
Sevinsin yurdların qaralan baxtı.
Uzaqda deyildir, inanın mənə,
Kövrək arzuların çin olan vaxtı.

Salam, qisas günü, hünər anları!
Başları bəzəsin zəfər tacları.
Vətənin qeyrətli qəhrəmanları,
Qurun Qarabağda dar ağacları!

● Erdoğan Erbay

Karabağ'ın Ağ Bahtına

-Genceli'nin dilinden-

Karan kandil Dağın mahyâ göğün yıldız takar gardaş
Kurar kudret kader tahtın ümit bahçen döşer gardaş

Gözün aydır yüzün parlar düşer varlık zafer kaydın
Hakikat erlerin sancak diker bayrak yürür gardaş

Şehîdler cân verip gülsün fidanlar gök çınar olsun
Döner körpen alır virdin yaşarsın hep bahâr gardaş

Zaman haktır kerem eyler murâdından karar beller
Susan diller aman bekler kılıç kından çıkar gardaş

Fuzûlî Kelbecer Terter yeter kurtar otuz yıldır
Mühür Ağdam ve Cebrâyil tapundur Zengilan gardaş

Revandan al getir yârin dadaş bekler asırlar var
Ki Gökmescid açar sırrın olur hemdem tanır gardaş

Sefer haktır sabır demdir bütün âlem sağır kördür
Çekilmiştir ezelden hat ebed hakkın bulur gardaş

mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün

v _ _ _ / v _ _ _ / v _ _ _ / v _ _ _

● Səxavət İzzəti

Məsum Uşaqlar

Xocalı da rəhmsiz ermənilər əlilə qırqına oğrayan uşaqlara

Cinayət yüvənsiz atını sürür
Hər yandan hər yerdən calad yügürür
Xocalı dağları ölüm püsgürür
Bumbalar altında qalıbdır ağlar
Günahsız uşaqlar məsum uşaqlar

Dəmir silahlıdır şərfsiz tərəf
Tanklar dayanıb qarşıda səf -səf
Verdiyi canıdır aldığı şərəf
Şərəfdən özünə sərmayə bağlar
Günahsız uşaqlar məsum uşaqlar

Qulaqlar eşitmir vicdanlar sağır
Yatanlar oyanmır yuxular ağır
Fayda yox eşitəməz ha səslə, çağır
Bəşər huququndan gur çağlayanlar
Günahsız uşaqlar məsum uşaqlar

Ölümüzdən ölüm şərəf qazansın
Qurxaqlar, alçaqlar özünü dansın
Xucalyıa baxsın dünya utansın
Ay həqqsiz ölümə gülən dodaqlar
Günahsız uşaqlar məsum uşaqlar

Ay ürək qanından alan dəstəmaz
Qanızdən su içən güllər saralmaz
Heç zalım zülmükər əbədi qalmaz
Haqqın mükâfatı onuda dağlar
Günahsız uşaqlar məsum uşaqlar

● Bayram Durbilmez

Azərbaycanın Şahlanış Dastanı!

İşğalçı vəxşilər yenə qudurdu!
Körpə qərənfil, gülü soldurdu...
Boz qurd ruhlu millət ayağa durdu,
Azərbaycan Türkü hər dəm var olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Kin qusub yeddidən yetmişə qədər,
Soyqırım eyləyib etdilər inkâr,
Xocalıda vəhşət oldu aşkar,
Vəxşi erməniyə dünya dar olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Azadlıq arzular Xankəndi, Şuşa...
Yaşa şanlı vətən, sən azad yaşa!
Çıxıb gəlir yenə bir Nuru Paşa,
Bütöv Azərbaycan bəxtiyar olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Füzuli, Cəbrayıl, Ağdərə, Tərtər...
Ağdam, Hadrut, Laçın, Türkün Kəlbəcər!
Bir bir azad olur yaxındır zəfər,
Əcdadların ruhu bayraqdar olsun
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Qarabağ Türküdür, İrəvan Türkün
Əsgəran, Qubadlı, Zengilan Türkün
Ürəyində yara qəhrəman Türkün
Qarabağ huzurlu bir diyar olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Bu cənnət yurdlarda sonlanır vəhşət,
Zəngəzur, Naxçıvan birləşir əlbət,
Türk ədalət demək, Türk mədəniyyət...
Bütün Turan ellər payidar olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

Qədim bir Türk yurdu şanlı İrəvan,
Yenə sahib çıxar can Azərbaycan,
Turanda yenidən yazılır dastan
Bu da *Ozantürk*dən yadigâr olsun!
Tanrı kömək etsin, Türkə yar olsun!

● Bəsti Berdeli

İki Şiir

Qarabağım

Duyan qəlbim, təbəssümüm, həyəcanım,
Nəgmə deyən dil, dodağım qarabağım.
Qibləgahım, şeirləşən dörd bir yanı,ım,
Çiçəklənən arzu tağım, qarabağım.

Qara günə düşəcəkdə qəlbi qara,
Tarix özü çəkəcəkdə bi vaxt dara.
Parçalansın düşmən qəlbi para-para,
Çınqıl kimi dağım- dağım, qarabağım.

Könüllərin baharısən hardasansa,
İgidlərin nigarısən hardasansa.
Buxovlanar duyğularım dardasansa,
Açılırmı qaş, qabağım, qarabağım.

Qarabağın şikəstəsi, saz havası,
Dilqəmisə, kərəmisə dərt dəvası.
Ay xalqımın od ürəkli, od yuvası,
Alovlanan od, ocağım, qarabağım.

Qarabağ Türkündü

Zəfərlə, hünərlə çıxıb savaşıdan,
Günəşlə gəlirəm qalxıb o başdan.
Türkün əqidəsi qayadan, daşdan,
Qarabağ türkündü, türkün olacaq.

Uğurum tarixə fəxri ad olsun,
Bayrağım göylərdə qoy azad olsun.
Bütün şəhidlərin, ruhu şad olsun,
Qarabağ türkündü, türkün olacaq.

Basılmaz, bölünməz bu ulu yurdum,
Mən onu zəhmətlə, şərəflə qurdum.
Oxuyur ucadan müzəffər ordum,
Qarabağ türkündü, türkün olacaq.

Əzimli, qürurlu yaşam deyir ki,
Polat iradəli Paşam deyir ki.
Laçınım deyir ki, Şuşam deyir ki,
Qarabağ türkündü, türkün olacaq.

Alovun, ocağın, közün məkanı,
Şeirən, sənətin, sözün məkanı.
Haqqın, ədalətin, düzün məkanı,
Qarabağ türkündü, türkün olacaq.

● Kenan Çarboğa

Karabağ'a Azadlık Çağrısı

Ey Türkoğlu kalk doğrul yurdun yaban eldedir
Niye suskun durursun bu sendeki hal nedir
Türklüğünden hicap duy vatanın işgaldedir
Oyalanmak boşuna beklemek boşa bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

Bir uyuz kuduz köpek toprağını aparmış
Namusuna el atmış yüreğini koparmış
Bozkurtların yurdunda kurt payını kaparmış
Kurtluğunu hatırla kan değsin dişe bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

Oğuzhan'ın ordusu boyun eğmez kimseye
Dünya teslim olunca oku değmez kimseye
Biz izin vermedikçe güneş doğmaz kimseye
Buyruğumuz ulaşsın toprağa taşa bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

Gök bayrağın altında birleşerek Türk Eli
Bu ayıplı duruma bir anda söz vermeli
Türk'ün demir gücünü dünyaya göstermeli
Ulu Turan erleri koşsun savaşa bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

Eğer layık olursan ecdadına ismine
Rüzgâr bile korkuyla dokunamaz cismine
Beklemeden dörtnele saldırmalı hasmına
Düşmanların kalesi yıkılıp düşer bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

Bu uğurda erimiz, hânımız feda olsun
Kara yere dökülsün kanımız feda olsun
Var olsun da Türk yurdu canımız feda olsun
Şehit olma aşkıyla yiğitler coşa bugün
Azad olsun Karabağ hür olsun Şuşa bugün

● Rövşən Xasayovlu

İt Aslanla Döyüşməz ki

Səsimə səs verin dedim, Qarabağım əsarətdə,
Kar qulaqlar eşitmədi, kor vicdanlar xəyanətdə.
Sapı bizdən baltaların kəsiləndən əli-qolu,
Xalq güvəndi öz gücünə, işıqlandı haqqın yolu.

Güclərimiz birləşincə, Türkün gücü selə döndü,
Şəhidlərin al qanı ilə torpaq qızıl gülə döndü.
Döndüm artıq öz-özümə, boyun əydi xeyirə şər,
Türkün haqqı, ədaləti haqsızlığın önün kəsər.

“Zülüm çəkən” erməninin gerçək üzü çıxdı üzə,
Yalvarsa da, inanmayın dil çıxarır əfi, gürzə.
Boz qurdların qarşısında çaqqalların şansımı var?
Aslan kürkü geyən tülkü bil ki, yenə tülkü doğar.

Düşmən qaçır döyüşməyə, vuruşmağa cürəti yox,
Zəncirləyir əsgərini, zənciri var, qeyrəti yox.
Torpaq ona özgə, yaddır qəbul etməz varlığını,
İt aslanla döyüşməz ki, bağlasan da ayağını.

Bağla qaçan əsgərini, başqa yolun yoxdur sənin,
İgidlərim çoxdan biçib, bezdən hazırdır kəfənin.
Ya da gedin, qoy batmasın əlim kirli qanınıza,
Sizdə Vətən doyulan yer, əsirsiniz qarnınıza.

Gavurları Vətənimdən atdıq nəfəs aldı torpaq,
İllərdir ki, söyləyirik: “Ya şəhidlik, ya Qarabağ”.
Əsgərimin ayaq səsi duyulmaqda, Cıdır düzü,
Sağalacaq yaraların, silindi düşmənin izi.

Dünən meydan oxuyanlar bu gün yarpaq kimi əsir,
Ya qaçırılar ər meydandan, ya orduma düşür əsir.
Qarabağın adın çəkmə son uyarım budu sənə,
İrəvanı geri allam, gerçəkləri bir görsənə.

İndi sıra Zəngəzurda, Göyçədədir, ulu Turan,
Yetər artıq, yüz il keçdi, ayrı qaldım Naxçıvandan...
Gözün aydın, Azərbaycan, azad oldu Qarabağın,
Gözün aydın, ulu Turan, yandı qaralmış ocağın.
Gözün aydın, Türk millətim, alınıdakı qara getdi,
Gözün aydın, ana torpaq, əsarətin, zülmün bitdi!..

● Nedim Yılmaz

Şerâre

Dağlık Karabağ'a..

Bu bir figanın sesi anla beni şerâre
Biraz hâr biraz yitik biraz yalnızlık gibi
Ben gözdeki bir yaşım ben yakılan bir ağıt
Çokça *yalgızam yalgız* der içerim kalbimi

Dünya kötü şerâre dünya ki güzele dar
Biraz güz biraz bitik biraz yılgınlık gibi
Beni de bir ceyranın ah göğsünde vurdular
Çokça *küçe* çokça kan çokça boğar kalbimi

Dağlar başı dumandır dinle beni şerâre
Biraz kül biraz ateş biraz yanmışlık gibi
Atların da sabrı var ürüyen köpeklere
Çokça yele çokça hız çokça *apar* kalbimi

Ben öfkemi nar misal yazlarda kundakladım
Biraz gün biraz gece biraz yorgunluk gibi
Rüzgârı yanına al ruhumdan tut şerâre
Çokça hilâl çokça tan çokça doğur kalbimi

● Nemət Tahir

Qisas

Otuz illik hicran vüsala dönüb,
Mübarizlər qisas almağa gəlir.
Boz qurd balaları aslana dönüb,
Mübarizlər qisas almağa gəlir!

Polad qalxanıdır qisasın adı.
Murov qartalıdır qisasın adı.
Albert, Canpoladdır qisasın adı.
Mübarizlər qisas almağa gəlir!

Kəfənsiz şəhidlər bizi səsləyir.
Qırxqızdan döyüşü Əlif izləyir.
Tikanlı zəmidə Əlyar gözləyir.
Mübarizlər qisas almağa gəlir!

Xudafərin üstə üçrəngli bayraq,
Bir bayraq altında birləşsin torpaq.
Gözün aydın olsun, anam Qarabağ,
Mübarizlər qisas almağa gəlir!

● Yılmaz Türk

Karabağ'da Bir Çocuk

Yanıyor Ağdam, Malıbeyli, Kuşçular, Hocalı
Karabağ'da bir çocuk, çatık kaşlı, kurt bakışlı.
Toprağı var vatansız, esirdir yurdu, bayraksız
Karabağ'da bir çocuk, öksüz yetim savunmasız

Şubat yirmi beş, yılki bin dokuz yüz doksan iki,
Çöktü Hocalı üzerine, gözü dönmüş, Ermeni
Toprak kızıl kan, başlar kesilmiş, oyulmuş gözler
Karabağ'da bir çocuk, bilmem ki size ne söyler

Köyler basılmış, evler yakılmış, ocaklar sönmüş
Kadın, çocuk, genç ihtiyar vurulmuş, matem çökmüş
Kan ağlıyor Hocavent, Şuşa, Kelbecer ve Ağdam
Karabağ'da bir çocuk, gözyaşı akar kan revan

Ateş oldu, köz oldu, söndü yüreği kül oldu
Sen yanıyorsun ama o ateşin bize doldu
Dilimiz bir, dinimiz bir, canda birdir ülkümüz
Karabağ'da bir çocuk, aç ve susuz, bitti sözümüz.

Dağlar suskun, ırmaklar kurumuş, akıyor yatık
Bunca sustuğun yeter, diril kalk ayağa artık
Gök kubbe hasret sana, göklerde al bayrak bekler
Karabağ'da bir çocuk, kılavuzdur sana söyler

Uyandı şehitler, bekler milleti, cephe vatan
İki bayrak tek millet, iki devlet tek yürek can.
Doğmasa güneş, bizimdir ay yıldız her zaman
Karabağ'da bir çocuk, cananda can, gözünde kan

Nice şehit verdin, toprağa aktı canda kanın
Kalk çocuk, çağırır kurtuluşa şimdi vatanın
Yadigârdır vatan, olmasa da bu bedende can
Karabağ'da bir çocuk, elde bayrak dilde kuran

Karabağ özgür, bayrak hür, kalk çocuk artık uyan
Sonsuza dek minnettar kalacak sana bu vatan.

● Muradov Sövdəyar

Göyçə

O dağların zirvəsinə çıxaydım,
Kəlbəçərdən Göyçə gölə baxaydım.
Şair olub ürəklərə axaydım,
Bir görəydim yenə Göyçə yaylağın
Bir olaydım o dağların qonağı.

Zirvələrin ağ örpəyi düşəndə,
Qoyun–quzu yaylaqlardan köçəndə,
Dostlarımla bardaş qurub çəməndə.
Bir olaydım Göyçə gölün qonağı
Gözəl olur bu- el oba yaz çağı.

Hər çeşməsi, hər bulağı bal dadır.
Aşıqlarda gözəlləri aldadır.
Nadanlardır doğmaları aldadır,
Əldən gedib yurd-yuvası, ocağı,
Cənnət olur yaylağıda Göyçənin.

Millətimin sənənsən dərdi, mələli,
Bir məkansan, daim başı bələli,
Daşnaqlara qalib sən cələlin,
Ozamandan kəsilməmişdir ayağı,
Zəngilandan sizə gələn qonağın.

Orda qalib *Sövdəyarın* ürəyi
O gənc çağı sevdiyi bir gözəli,
Allah olsun bu xəlqimin köməyi,
Qarşılansın bizi cənnət qucağı
Gözəl Göyçə, Ələsgərin torpağı.

● Ulvi Yürür

Karabağ

İsa bulağının ağlayan gözü,
Şuşa'nın hüznünlü yüzü Karabağ.
Nevruz otağıyla var Cıdır düzü,
Azerbaycanlının sözü Karabağ.

Çaylarla bereket dolar toprağı,
Zengilan' ın soğuk, buzlu bulağı,
Şükratez'dir büyük güzel yaylağı,
Hasret ateşinin közü Karabağ.

Ağdam sanayiyle alır nefesi,
İpek böceğinin duyulmaz sesi,
Qutlu Sarı Musa oğlu kubbesi,
Sevginin, şefkâtin özü Karabağ.

Qızılboğaz dağı, yüksekte ulu,
Laçın'dır burada tek geçiş yolu,
Dağlarla çevrilmiş sağ ile solu,
Mukaddes toprağın tozu Karabağ.

Ormanları güzel mesire yeri,
Molla Penah Vagf aşktır şiiri,
Kazak rayonunun ünlü şairi,
Azerbaycanlı'nın nazı Karabağ.

Cebrail'in acı dolu dünyası,
Ziyaret dağının hoştur sefası,
Âşık Qurbani'nin aşkı, sevdası,
Sevenlerin sözü, sazı Karabağ.

Karabağ Savaşı binlerce ölü,
Ruslarla birleşti Ermeni dölü,
Hocalı' da oldu büyük kan gölü,
Talihiyle kara yazı Karabağ.

Fuzuli' nin taşı, toprağı sulu,
Köndelençay'dadır Aras' ın kolu,
Bala Behmenli'de harabe dolu,
Tarihin silinmez izi Karabağ.

Düşmanın elinde perişan hali,
Ermeni zulmünden kaçtı ahali,
Qerbi Azerbaycan Göyce Mahali,
Vatanın bağında sızı Karabağ.

Meşelerle dolu Hertizer dağı,
Bergüşad çayıyla sulanır bağı,
Qubadlı nın acı doludur çağı,
Vatanın talihsiz kızı Karabağ.

Toyların içinde Kelbeçer toyu,
Dertlere şifaydı madenli suyu,
Türklerin yurduydu asırlar boyu,
Bizim için şu an mazi Karabağ.

Ulvi'yim, yemyeşil dağ ile ova,
Bizimdir Karabağ kapansın dava,
Dağılsın bu duman, açılsın hava,
Yuvana kabul et, bizi Karabağ.

● Əzizə Ağahüseynqızı

Ağdam

Qönçə arzuları yarıda qaldı,
Yığvalı gəlmədi, qarıdı qaldı,
Qanlı yarasını sarıdı, qaldı,
Bu bahar açmadı gülü, Ağdamın.

İndi at oynadır üstündə yağı,
Ruhumda bar verir kədərini bağı,
De, necə unudum ana torpağı,
Param-parça oldu eli, Ağdamın.

Altı min şəhidi sinə dağladı,
Misram ağı dedi, bəndim ağladı,
Qarabağ yas tutdu, kədər bağladı,
Tutuldu, lal oldu dili, Ağdamın...

Əzizə, zamanın dəyişər donu,
Ağrımın, acımın yetişər sonu,
Yaxın zamanlarda bilirəm onu,
Çatacaq əlimə əli, Ağdamın.

● Haşim Kalender

Karabağ'ım Ak Bağla

Karabağ kara bağlar, benim yüzümde kara
Yirmi sekiz yıl oldu, içerimde yaradır
Öldüğümü seyretti, bekledim ki em sara
Alkış tutarken dünya, asıl yüzü karadır.

Hocalıyı düşünsem, gözümün yaşı durmaz
Vahşiden insan olamaz, hayvan böyle kudurmaz
Ermeni'den gayrisi, sabi çocuğu vurmaz
Geçen bu kadar zaman, zafer için aradır.

Günahsız keserken, düşmandın inancıyla
Tarihimde hep varsın, içindeki sancıyla
Sıka sıka kırdığım, dişlerimin hıncıyla
Yiğit vatansız olmaz, denilen yer buradır.

İnsanlığın ayıbı, yeter ettiğin yetti
Rusya koltuk verince, gözlerini kör etti
Çağır dünyanı gelsin, gayri hesabın bitti
İman giymiş Türklere, çaresizlik çaredir.

Çağ değişti görmezsin, gözlerini silesin
Yiyen daha doğrulmaz, yiğidimin sillesin
İki devlet tek millet, bilmiyorsan bilesin
Allah'a giden yolda, Türklüğümüz çıradır.

Ülkemde saklandınız, siper ederek Kürdü
Ayıktı aynı millet, yine el ele verdi
Türk dünyası yakındır, yalnızlık sona erdi
Bir avuçsun zavallı, gördüğünüz daradır.

Ne oldu? Sıkıştın mı? Dünyaya el açarsın
Ebabiller vurdukça, kanatlanmış uçarsın
Ben ölüme aşığım, sen cepheden kaçarsın
Vatan için Şehadet, ağzımızda şıradır.

Gayri gülme zamanı, can koymuşuz uğruna
Dağlar engel olmuyor, ecdadımın çığrında
Ermeni tepindikçe, kanlar akar bağrında
Harabe minareler, soruyorum neredir?

Gökte yağın bombaya, görenin akli şaştı
Kalender Karabağ'la, ak günlerin yaklaştı
Şimdi kanı akıyor, şafak bile aklaştı
Unutmadım bu dere, kanım akan deredir.

● Səhər Xiyavi

Yaylığım la Baylayayım Yaranı

Qışda gəldin vətənə, cismidə qancıl gilanar
Qəlməyibdir anan ölsün hələ bu yurda bahar

Nüqtə-nüqtə bədənindən tilit al qan tüklür
Nənə qurban bir bədəndə bu qədər ulduz olar?

Yaylığım la yaranı bağlayım hovlar bəbəyim
Əlimi cətr eləyim bəlkə sənə düşmədi qar

Çıxarım gül ayağından bu ağır çəkmələri
Gözlərimdən iraq oldu, ayaqın çaldı qabar

İnananmırdım oğul, o deyilən şum xəbəri
Ölümün xəbarini tər-tələsik gətədi çapar

Yandı min arzu-dilək ax... toyunu tutmamışam
Caxnaşar içdə ürək, fırtınalar məndə qopar

Zəxmə vur köksümə min dəftər ağıt nalə edim
Etdi vaxtsız ölümün qəlbimi çün sineyi tar

Qarğalar gözlərinə ox kimi batdın mələyim
Qol-budaqsız sənə, qoy ağlayım ay tazə çınar

Ana qurban bilirəm indicə yol yorğunusan
Qoy öpüm gözlərini uçsun üzərində qubar

Bilirsən ayrılığa yoxdu düzüm day anada
Kəsilən qollarını bir kərə də boynuma sar

Gecələrdə yol azıb bəlkə gözümdən keçəsən
Qoymuşam kiprikimin hər telinə bircə fənar

Neynək olsun vətənə mən səni qurban verdim
San günəslərdə səni kim dana, allahidanar

Min bahar gəlsə də oğlum, payızam mən sənsiz
Tut əlimdən məni də sənsiz olan məndən apar

● Emir Sıktaş

Elim Ne Haldedi?

Garabağ'da uçan turna
Soruş elim ne haldedi?
Kelbecer'den köçen turnam
Göyçe gölüm ne haldedi?

Göyçe'dir turnam yolağın
O suya hasret dudağım
Âşık Elesger oymağım
Yolu bağlım ne haldedi?

Yüreğimi ver Gence'ye
Nizami ağlar bebeğe
De ki az kaldı gülmeğe
Şehit bağrım ne haldedi?

Şuşa'mın gözü yollarda
Laçın kendi ahvallarda
Hankendi'm de işgalda
Terter ağrım, ne haldedi?

Toplar susarsa sabaha
Ermeni saldırır daha
Ant iç Allah'a silaha
Ağdam çağrım ne haldedi?

İrevan Zengezur yurdum
Bağrıma taş basıp durdum
Gelene geçene sordum
Doğru uğrum ne haldedi?

Get karlı dağım Ağrı'ya
Turnam cevap ver çağrıya
Emircan yolun uğruna
Kalbi doğrum ne haldedi?

● Ədalət Duman

Bəs Nə olaydım?

Haqsızlıq oduna yurdum yananda
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?
Qarabağ dağlanıb, qaradağ yanır,
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Günəş də yaxmasın deyirdi Bəhmən
Doğma anamızdı, bu doğma vətən
Dağları həyalı söyləyərək mən
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Kül oldu Şücaət getdi o şəstdə
Bəhmən gözləyirdi axır nəfəsdə
Şəmşirin, Qəmkeşin yanğısı üstə
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Alçaqlar, daşnaklar kəkələnəndə
Xocalım üstünə od ələnəndə
Ayazda millətim güllələnəndə
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Kimsə eşitmədi nədən bəs niyə?
Qalxdı da naləmiz yeddinci göyə
Qaçqınım əllərə düşməsin diyə
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Məni öz ürəyim qınardı axı
Türklüyüm qururum sınırdı axı
Dumansız *Ədalət* yanardı axı
Duman olmayaydım bəs nə olaydım?

Karabağ Üzerine Deyişme

Cemâl Divanî

Otuz yıl önce kesildi imkânı Karabağ'ın
Meğerse Ermeni imiş düşmanı Karabağ'ın
Hocalı'dan nice canlar sürgün oldu yurdundan
Sefil sergerdan olmuştu insanı Karabağ'ın

Sıtkı Eminoğlu

Yıllar yılı sürüp gitti tufanı Karabağ'ın
Daha açmadan solmuştu gülşeni Karabağ'ın
Azerbaycanlı kardeşim senelerdir gam çekti
Allah deyip şaha kalktı her canı Karabağ'ın

Cemâl Divanî

O gün Rusya'ya yetmedi güçleri kuvvetleri
Daha yeni kurulmuştu zayıftı devletleri
Yardıma çağırılmıştı birleşmiş milletleri
Yok idi derdini saran lokmanı Karabağ'ın

Sıtkı Eminoğlu

Nihayeti bıçak gelip kemiğe dayanmıştı
Nice civan şehit olmuş nice ocak sönmüştü
Yeter deyip Türk milleti birlikte uyanmıştı
Aliyev kovdu itleri arslanı Karabağ'ın

Cemâl Divanî

Minsk üçlüsü diyerekten bir ittifak kuruldu
Ne bu derde çare oldu nede sular duruldu
Velhasılı Azerbaycan beklemekten yoruldu
Bitip tükenmek bilmedi zamanı Karabağ'ın

Sıtkı Eminoğlu

Demir yumruğu görünce Ermeniler çekildi
Geberen Ermeni'lerin kanı yere döküldü
İki devlet bir milletin bayrakları dikildi
Bayram sevincine döndü meydanı Karabağ'ın

Cemâl Divanî

Bülbülü hasret koydular o Şuşa'nın bağına
Zirveleri hasret kaldı şerefli bayrağına
Kaç bin yiğit şehit verdik vatanın toprağına
Âşık *Cemâl Divanî*'de kurbanı Karabağ'ın

Sıtkı Eminoğlu

Mehmetçikler düşmanları serdi yere yatırdı
Nikol Paşinyan korkarak anlaşmaya oturdu
Türk'ün ozanları gördü yazdı dile getirdi
Eminoğlu Divanî'den destanı Karabağ'ın

● Ekrem Hacî

Karabağ

Karabağ'da akan kanlar,
Karadağ'da coşup çağlar;
Paramparça olan yurdu,
Kızıl kan kol kola bağlar.

Şehadet verdi el, bir bir
Vatandan toprak eksilmez;
İnancı olmayan kimse,
Canından geçmeği bilmez

O toprak dil açıp şîrîn,
Dağın feth eyleyip ferhad,
Edip sevgiyle aşkıyle,
Kuran ayetlerin feryad.

Ölümden korkusu yoktur,
Bütün dünyâyeye seslendi;
Vatan göğsünde yıllardır,
Yiğitler cenge beslendi.

Dögüş paltarlar eğninde,
Gözü yaşla boğulmuştu;
Dolansın bâşına gönlüm,
O âşık asker olmuştu.

● Nafiz Nayır

Karabağ'ı Düşününce

Karabağ'da karşılasak bu yazı
Budur milletimin Hak'tan niyazı
Hocalı'da kılıp Cuma namazı
Hankendi'ne gireceğiz bilinsin

Orduları karşı dağları tutsa
Toplar ejder olup, insanı yutsa
Kırılrsa silahlar mermimiz bitse
Yumruklarla vuracağız bilinsin

Unutmasın o insanlık kasabı
Hazır artık cezasının nisabı
Kapanmadı Hocalı'nın hesabı
Bu hesabı soracağız bilinsin

Kalbimizde yaktık yurt ateşini
Sürüp gideceğiz düşman peşini
Tuttuğumuz yerde üçü beşini
Teker teker kıracağız bilinsin

Çıkınca oradan kirli mahlûkat
Rahata erecek cümle tabiat
Şükür namazına ikişer rekât
Hep beraber duracağız bilinsin

● Əjdər Yunus Rza

Qarabağ Bayatıları

Əzizim Şuşam ağlar
Cıdırım Şuşam ağlar
Yuvası uçurulmuş
Diğərgin quşam ağlar

Əzizim Dədidəğdan
Əl üzmə Dəlidağdan
Əs külək gətir bizə
Ətirli gülü dağdan

Əzizim dağ Laçında
Məşəli dağ Laçında
Ölməyək garip eldə
Görüşək sağ Laçında

Əzizim Qubatlıya
El hasret Qubadlıya
Ər Nəbi yaydan çıxa
Yağı bağı çatlaya

Əzizim Zəngilanım
Başına mən dolanım
Gözlərsən o vaxtacan
Doğular gan alanım

Əzizim Cəbrayıl
Zəhər baldı Cəbrayıl
Bəhtəvər o kəslər ki
Öldü qaldı Cəbrayıl.

Əzizim bağı yollar
Tikanlı bağı yollar
De nə vaxt Fizuliyə
Açılar bağı yollar

Əzizim Xan ağlayar
Cabbarım Xan alayar
Ağdamın viran olmuş
Göz görsə gan ağlayar

Əzizim Xocalım vay
Meşəlim Xocalım vay
Qisasım çok gecikir
Qorxuram qocalım vay

● M. Nihat Malkoç

Şuşa Muştusu

Pusatlanmış yiğitler yalçın dağları aştı
Tahammüller tükendi, sabır kabından taşıtı
Yarasanın gözleri aydınlıktan kamaştı
Kızılcı kıyamette bir yel değdi Şuşa'ya
Her şeyi değiştiren bir el değdi Şuşa'ya

Kükredi yiğit erler, dağdan dağa koştular
Mavi, kırmızı, yeşil renk içinde coştular
Hıyabanın erleri sanki göçmen kuştular
Çeyrek asırdan sonra ayak bastık Şuşa'ya
Hürriyet nişanesi, bayrak astık Şuşa'ya

Kafkasya'nın öz halkı edilmişti yerinden
Esaret sancısını hissetmişti derinden
Çeyrek asır geçmişti tutsaklık üzerinden
Bir millet, iki devlet; şükür erdi Şuşa'ya
Arslan pençeli yiğit nefes verdi Şuşa'ya

Dindi bir şafak vakti, mazlumların yasları
Silindi bu muştuyla gönlümüzün pasları
Bozkurtlar yurt eyledi, güldürdü Kafkasları
Yiğit çıkarma yaptı kartal gözlü Şuşa'ya
Nice canlar verildi melek yüzlü Şuşa'ya

Düşmana yâr olmadı, toprağımız, taşımız
Zafere kanat çırpıtı Azeri kardaşımız
Bayrağın gölgesinde göğe değdi başımız
Toprağın yüzü güldü, rahmet yağdı Şuşa'ya
Dağıldı karanlıklar, güneş doğdu Şuşa'ya

Toprak tebessüm etti, bulutlar çiçek açtı
Namluların ucunda hudutlar çiçek açtı
Tuğların gölgesinde umutlar çiçek açtı
Hürriyetin aşkına kanlar aktı Şuşa'ya
Bayrağın hatırına canlar aktı Şuşa'ya

Derince kazılmıştır Ermeni'nin mezarı
Umutlara gebedir hürriyetin nazarı
Hiç böyle görmemiştik, böyle şirin Hazar'ı
Binlerce selâm olsun, selâm olsun Şuşa'ya
Dağılsın karanlıklar, huzur dolsun Şuşa'ya

Çiçeklerle bezenmiş, süslenmiş dallar bugün
Yeşile göz kırpıyor bayrakta allar bugün
Aziz yolcularını bekliyor yollar bugün
Cengâverler atıldı sel misali Şuşa'ya
Yaradan nasip etti bu visali Şuşa'ya

● L f li B rqi

Qarabağda Olaydım

Ey kaş bug n m n d  qarabağda olaydım
B lb l t k ağaclardakı yarpağda olaydım

Ey kaş çıxaydım  l  bu t ng f zadan
Aslan kimi o g zm li daş dağda olaydım

 z torpağını almaq  c n durdu qızılbaş
Ya r b nola kim m n d  o torpağda olaydım

Yurdumda aşıq barmağı bir misri  alanda
Bir n gm  kimi m n d  o barmağda olaydım

Sağdan sola l şk r  kilib keşg  ki m n d 
Qah solda vurub d şmanı g h sağda olaydım

Qol  ırmayıban boş  l il n olsa da olsun
H r n yl n ola d şmanı vurmağda olaydım.

● Mustafa Kütükçü

Karabağ

Karış karış toprağında özüm var
Vatan senin hududunda gözüm var
Kan dökerim, can veririm, sözüm var
Vatanımsın ezel-ebed Karabağ.

Üzerinde yaşar soyum ezelden
Almalıyım seni geri, tez elden
Ayrı tuttum seni nice güzelden
Vatanımsın ezel-ebed Karabağ.

Sen var isen ben de varım acunda
Vermem seni ölüm olsa ucunda
Paydaşınım sevincinde, acında
Vatanımsın ezel-ebed Karabağ.

Tarih seni bana özel yâr etmiş
Beni sende seni bende var etmiş
Şu dünyayı sensiz bana dar etmiş
Vatanımsın ezel-ebed Karabağ.

Alacağım geri diye and içtim
Bütün dünya bilsin buna gün biçtim
Muhacir'im unvanımdan vaz geçtim
Vatanımsın ezel-ebed Karabağ.

● Aliriza Ənbaz

Qarabağ

İnsafdırki sən odların içində
Məndə muşul muşul yatm qarabağ?
Kədərli günündə qanlı günündə
Gərək ki matəmə batam qarabağ

Bəzənərdi yaylaqların bu çağlar
Çiçəkli meşələr meyvəli bağlar
Təpiklər altında o dilbər dağlar
Dözsəm gərək arı satam qarabağ

Yerdən gökdən sənə qurşun vururlar
Cavanların pər pər olub solurlar
Anaların saçlarını yolurlar
Bəs ni edim sənə çatım qarabağ

Erməni unudub yolu arkanı
Qırır müsəlmanı axıdır qanı
Şəriyyət fərmanı quran fərmanı
Əl atıb əlindən tutam qarabağ

Belə olmaz gərək məndə oyanam
Zülmün qarşısında duram dayanam
Qalanmış bu oda Ənbaz tək yanam
Qanımı qanına qatam qarabağ

● Famil Elođlu

Şuşa

*“Bu gecə yuxumda Şuşanı gördüm
Cabbar ağlayırdı, Xan ağlayırdı”.*
Zəlimxan Yaqub

“Bu gecə yuxumda Şuşanı gördüm
Cabbar sevinirdi, Xan sevinirdi”.
Şuşa məzarında yatan Şəhidin
Köksünün üstündə qan sevinirdi.

Gördüm Pənah xanı qürur içində
Seyid xarı-bülbül tutub əlində.
Albert əl eyləyir tankın belində
Cıdırdan parlayan dan sevinirdi.

Düzülüb yollara Şəhid ruhları
Gülürdü, seyr edib mərd oğulları.
Görüb Şəhidliyə çatan yolları
Ruhundan ayrılan can sevinirdi.

Gördüm ki qəddini Şuşa düzəldib
Sinəsi üstünü güllə bəzədi.
Ömrün otuz ilin zaman gizlədi
Bu xoşbəxt günümə an sevinirdi.

● Hüseyin Emin Öztürk

Âzâd Karabağ

Yıllar yılı tutsak oldu toprağı,
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.
Mahzun oldu ay yıldızlı bayrağı,
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.

Öldürüldü Hocalı'da bacılar
Ağıtlarda yaşatıldı acılar
Uyutmadı geceleri sancılar
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.

Aslan gibi Azerbaycan askeri
Cebrayıl, Fuzûli onun zaferi
Alnından öpülsün herbir neferi
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.

Şahin gözlü Türkiye'nin "İha"sı
Kartal pençesiyle vurdu "Siha"sı
Cephede en önde yiğidin hası
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.

Azerbaycan bugün erdi bahara
Bayram yeri Bakü, Gence, Ankara
Yayılsın dünyaya bu kutlu nâra
Zafer Hakk'ın, âzâd artık Karabağ.

● Aleddin Seyidzadə Elşən

Qarabağda

Soruşmayın bağı yanan durnalardan ,
Gəlin deyim nələr qalıb Qarabağda.
Dolandıqca məlul-məlul quzu ceyran,
Minbir arzu mələr qalıb Qarabağda.

Torpaqlaşan əsgərlərə torpaq inlər,
Qara bağlar bənövşələr, yasəminlər,
Sarasına yas bəsləyən qız, gəlinlər,
Gözyaşını ələr qalıb Qarabağda.

Ürək sızlar Füzyliyə, Zəngəzura,
Xocalının, Kəlbəcərin bağı yara,
Qartalları yas saxlayar Laçınlara,
Tərhanları tülər qalıb Qarabağda.

Dərdlər bir az ara versə ayan, sayan,
Səslənərdim gözəl yurdum bir az dayan,
Pəncərəsi gözlərim tək yumulmayan,
Gözü yolda evlər qalıb Qarabağda.

Hələ közü küllənməyib ocaqların,
Qurumayıb gözyaşları bulaqların,
Bir gün dərddən islanarsa yanaqların,
Gəl söyləyim nələr qalıb Qarabağda.

● Doğan Kaya

Azərbaycan-Türkiyə Sövdəsi

-Təcnis-

Odlu ürək yuxulardan oyandı
Gözlər ağlayanda nara o yandı
Könlüm iki yerdən vaz keçəbilməz
Birisi bu yandı biri o yandı

Xocalıda yaş tökənlər hardadı
Qaçqınların göyə çıxdı hər dadı
Bülbülün məkanı indi xardadı
Fələyin zərbəsi qəlbi oyandı

Vətən dərdi illərimdən il çaldı
Neçə aşiq türkü yaxdı tel çaldı
Mahcubi'nin yarasına əl çaldı
Hamısı da öz dərdinə uyandı

● Musa Tektaş

Karabağ'ın Kurtuluşu

Ağ güne erişti şükür
Karabağ'da Azerbaycan
Minareden ezan okur
Karabağ'da Azerbaycan

Haber gerçek ayan beyan
Sevindi okuyan, duyan
Sana "Ne oldu Paşinyan"
Karabağ'da Azerbaycan

Yenilgi düşünce dile
Ermeniler yedi sille
Hak yol açtı Cebrail'e
Karabağ'da Azerbaycan

Statü cehennem oldu
Ermeni nemenem oldu
Sevinçten gözde nem oldu
Karabağ'da Azerbaycan

Mazlum ahı kalmaz imiş
Hakk şehidi ölmez imiş
Türk'le şaka olmaz imiş
Karabağ'da Azerbaycan

Aliyev'den geldi müjde
Kurtuluş'la oldu müjde
Allah'a eyliyor secde
Karabağ'da Azerbaycan

● Ali Daşqın

İki Şiir

Doğma Qardaşım

Gəncədə nizami diksindi əgər
Yurduna qan verdi qəhrəman tərər
Vətənsiz yaşamaq ölməkdən betər
Xoş gördük dağlarım xoş gördük daşım
Arxanda durmuşam doğma qardaşım.

Şuşanın qolları qırır zinciri
İndi əsgər olmuş xalqın hər biri
Ölsün qatı düşmən qalmasın diri
Xoş gördük dağlarım xoş gördük daşım
Arxanda durmuşam doğma qardaşım.

Əsgərin qurşunu göylərdə şaxır
Ellərin boylanıb arazdan baxır
Azadlıq vədəsi doğruldu axır
Xoş gördük dağlarım xoş gördük daşım
Arxanda durmuşam doğma qardaşım.

Düşmənin əlləri bulaşdı qana
Xalqımın ordusu gəldi cövlana
Arzumdur ocağın hər dayım yana
Xoş gördük dağlarım xoş gördük daşım
Arxanda durmuşam doğma qardaşım.

Qarabağ şikəstəsin şikəstə çalmaram daha
Qarabağ alınmasa, vətəndə qalaram daha.
Mən elin fədaisi doğrulmuşam doğan günü
Elimin gözəllərin bu dərdə salaram daha.

Gönlümdə duyğular daşqın dayanar
Gözümdə minlərcə əsgər oyanar
Bu yaz xarı-bülbül yaşıl boyanar
Xoş gördük dağlarım xoş gördük daşım
Arxanda durmuşam doğma qardaşım...

Qarabağ Şəhidi

Dağıtdın düşmən səngərin
Cənnət oldu sənin yerin
Alnım açıq, gönlüm sərin
Daha nə istər Qarabağ

Şöhrəti qaldırdın göyə
Düşmənləri döyə, döyə
Yerlidir xalq səni öyə
Daha nə istər Qarabağ

Qanını ovcuna aldın
Düşməni ayaqdan saldın
Ölmədin, əbədi qaldın
Daha nə istər Qarabağ

Babək sənə sağol dedi
Nəsimi dərdini yedi
Qolların zincir çeynədi
Daha nə istər Qarabağ

Daşqın ürəyin daşanda
Şuşa dağların aşanda
Gördüm qanını coşandan
Daha nə istər Qarabağ

● Erhan apraz

Karabağ

-Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu Bey'e-

Bayrağımız Karabağ'a asıldı
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber
Askerimiz iman ile asıldı
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Şuşa ile açtık bu kutlu yolu
Gözlerimiz aşkla şevk ile dolu
Bize artık birdir Karabağ Bolu
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Köroğlu'nu çağrın gelsin şölene
Şehit denir Hak yolunda ölene
Sahasını kardaşyla bölene
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Dedem Korkut destanını soylasın
Hem okusun hem çağırsın boylasın
Bırak kâfir cehennemi boylasın
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Haber salın artık dört bir yana
Hak yolunda erdik bu kutlu ana
Tarihe bir daha verdiğimiz şana
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Dünya gayrı Türk'ün gücün bilecek
Mazlumların gözyaşını silecek
Ekmeğini fakirlerle dilecek
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

On Kasımda erdik kutlu zafere
Yalvarsın yakarsın bırak kefere
Allah'ın izniyle nice sefere
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Hak yolun yol bildik elhamdulillah
Mazlum yaşın sildik elhamdulillah
Köye karşı ildik elhamdulillah
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Şimdi düşman bir kez daha fikretsin
Türk'ün adın unutmasın zikretsin
Gece gündüz tanrısına şükretsin
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

Şanlı tarihinden gelen bir cüzsün
Fakîr âşık şimdi destanın düzsün
Dostun sevindirsin düşmanın üzsün
Ya Allah Ya Allah Allahu Ekber

● Cəmiloğlu İmamverdiyev

Azərbaycan Əsgəri

Qarabağın xilaskarı,
Azərbaycan əsgəri.
Səngərdə oyaq əsgəri,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Vətən uğrunda şəhidsən,
Şəhidliyinlə şahidsən.
Dünyada təksən, vahidsən,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Sən millətimin özüsən,
Sərhəddə baxan gözüsən.
Xalqımızın Haqq sözsən,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Koroğlu tək qoşunu çək,
Yağının sinəsinə çök.
Gavurun başına od tök,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Qadan-bəlan mənə gəlsin,
Arzularım sənə gülsün.
Vur zərbəni, düşmən ölsün,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Qəvi düşmən alçaq, alçaq!
Al tufəngi, başına çax.
Şuşamdan sal onu qaçaq,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Sərrast vuran ələ qurban,
Doğru deyən dilə qurban.
Qələbəli ilə qurban,
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

Torpağında gül bitir sən,
Türk dünyasına yetir, sən.
Bu savaşı sən bitir, sən!
Azərbaycan əsgəri.
Türk oğlu, Türk əsgəri.

● Mehmet Osmanođlu

Karabađ Destanı

Zafer takı kurulsun masmavi göklerinde
Dalgalansın bayrađın, yıldızlar selam dursun
Her yiđit askerinin alınından öpsün güneş
Çatlasın düşmanların, bu zilletle kudursun

Nicedir gözlüyordu bu muştuyu yürekler
Göğsünü kabartarak zafer meydanına çık
Buđulu gözleriyle Karabađ seni bekler
Dillerde tekbir ile eller semaya açık

Her mevsim bahar oldu nazlı Karabađında
Dađlarında sümbüller ve özgürlük boy verir
Ne vakittir gizlenen her karış toprađında
Boynu bükük tohumlar, sürurla filizlenir

Yakışmamıştı zaten bu esaret gölgesi
Damarında akarken Türklüğün asil kanı
İşte bu, ilelebet şahlanmışın belgesi
Mesrûr ettin kabrinde, cümle şanlı atanı

Dillerden düşmeyecek bir destandır bu zafer
Nesiller boyu sürer bu diriliş hamlesi
Cephenin gerisinde, dua dua muzaffer
Kanından gül damlayan şehidinin annesi

Bu özgürlük uğruna göz kırpmadan ser veren
Haykırır o şehitler: “Helâldir sana canım”
Açılsın şimdi güller, her yanda yedi veren
Sonsuzluđa yürüsün kardeş Azerbaycan'ım.

● Təranə Arifqızı

Əziz Şuşa, Biz Qayıtdıq

Dağlarından qara duman çəkildi,
Gözlərimdən həsrət yaşla töküldü,
Ürəklərdə xarı-bülbül əkildi,
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Bütövləşdik ürəkdə yumruq kimi,
Xilas etdik biz səni Simurq kimi,
Kirs də bizim Murov kimi, Tuğ kimi,
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Koroğlu cəngisi çaldı Üzeyir
Xan qızım da vüsal nəğməsi deyir
Gəl Cıdır düzünə, biz edək seyr
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Yaralandıq, əyilmədik, sınımadıq
Otuz ildə Qarabağı danmadıq
Alov aldıq, kül olmadıq, yanmadıq
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Sarınacaq yaraların telimlə
Arınacaq hər qarışın əlimlə
Daranacaq bulaqların gülümlə
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Üçrəngli bayrağım Qala başında
Çöhrəm güldü gözlərimin yaşında
Əsgər tarix yazdı Qala daşında
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Havalanır Xan əminin gür səsi
Qəlb oxşayır Qarabağ şikəstəsi
Azərbaycan gülüb ürəkdən desin
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

Qarabağ bizimdir Nida Qayıtdıq
Sənsiz günə etdik vida, qayıtdıq
Birdəfəlik gözəl yurda qayıtdıq
Əziz Şuşa, biz qayıtdıq, qayıtdıq!

● Ahmet Yıldırımtepe

İki Beden Tek Ruh

Karındaş derler bizde, iki oğul bir ana
Türklük Rabb'imın bahşı deęişmeyiz cihana
Öz gardaşız seninle gerek yok tercümana
El mi sandınız bizi, az deęişince şive
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

Korkut atam ne güzel anlatır bizi bize
Hangisini sayayım destanlar dize dize
Demir daęı eritip, zincir vurduk denize
Bir dalda filizlenen iki şifalı meyve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

At üstünde geçerci ömrümüzün yarısı
Güneşin kavurduęu saçlar buęday sarısı
Yad edelim yeniden, başımıza darısı
Kımızdı içtiğimiz, bilmezdik acı kahve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

Kaç bin yıldır dolaşır Orta Asya'da gölgem
Adımızı yazıyor taştan kitabem, belgem
Sekiz olsun seninle, saydığım yedi bölgem
Zinciri vur yeniden garptaki azgın deve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

Biz yazarız tarihi, tarih de bizi yazar
Kim kazacakmış acep şanlı Türk'e kim mezar
Dili olsa konuşsa, şu Ege ile Hazar
Savaşsa mevzu bahis, onda da olduk zirve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

Yerlere çalacağız kötülüğün tacını
Görecek bütün dünya kardeşliğin gücünü
Alıpta da öleceğiz Hocalı'nın öcünü
Garbın köhne tahtını kemiriyor bir güve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

Ne et kemiksiz olur, ne de ruhtan ayrı can
Adın dilimde tespah, yüreğimde heyecan
Anam, babam, evladım; gardaşım Azerbaycan
Cihan yıkılsa düşmez bayrak çizdiğim söve
Selam olsun buradan büyük Türk dünyasına

● İbrahim Yusifoğlu

Şuşa

Dünyanın müqəddəs günüdür bu gün,
Xoş müjdə qəlbləri gətirib cuşa.
Gözlər bulaq kimi coşub-çağlayır
Bu gün anasına qovuşur Şuşa.

Daşını, adını Pənahxan qoyub,
Zirvəyə Qaranquş yuvası qonub,
Düşməni göynədən göz yaşı olub,
Neçə yol gəlibdi bəd gözlə tuşa,
Hər vaxt qalib çıxıb döyüşdə Şuşa.

Qoynu tapdaq oldu, inildəyibdi,
Yadlar rəqs eyləyib, dingildəyibdi,
Sərxoş qədəhləri cingildəyibdi,
Dönüb qəfəsdəki dərdli bir quşa,
Azadlıq eşqiylə yaşayıb Şuşa.

Talan eylədilər sərvət-varını,
Pərən-pərən gördü övladlarını,
Çəkmədi dağlardan duman, qarını,
Gözlədi qan-qada sülhə sovuşa,
Bu nəcib istəyə çatmadı Şuşa.

Yaman uzaq düşdü azan səsindən,
Cabbarın, Bülbülün gur nəfəsindən,
“İsa bulağı”nın zümzüməsindən,
Çırpınan köksünü döndərdi daşa,
Xilaskar oğlunu gözlədi Şuşa.

Nə qədər qəlbləri sevgisi varmış,
Ali baş komandan bəxtini yazmış,
Bütöv Azərbaycan Şuşaya yarmış,
Hamısı bir olub qalxdı vuruşa,
Vəhşi caynağından qurtuldu Şuşa.

Şuşa! – qeyrət, şərəf, qürur şəhəri,
Şəfəqdə dönəcək hər bir şəhəri,
Dünyaya səs salıb dönüş zəfəri,
Xoş müjdə qəlbləri gətirib cuşa,
Bu gün anasına qovuşur Şuşa.

● Halit Yıldırım

Karabağ

Kösler çalar yine bizim illerde
Karabağ yurdunda cengimiz vardır
Tekbirler dillerde, bayrak ellerde
Dağlarda çınlayan yankımız vardır

Karabağ bizimdir, bizim kalacak
Karabağ da artık huzur bulacak
Esir gardaşlarım azad olacak
Otuz yıldır süren yangımız vardır

Yiğitler ok gibi cepheye koşar
Çılgın akan ırmak misali çoşar
Yol vermeyen haşin dağları aşar
Mermimiz biterse süngümüz vardır

Selam olsun sana mahzun Karabağ
Türküsü, ağıtı hazin Karabağ
Değişir bu kara yazın Karabağ
Dağında, taşında rengimiz vardır

Ebabiller uçar, görünmez olur
Düşmanı nereye saklansa bulur
Düşmanın korkudan içi burulur
Volkanlar püsküren tankımız vardır

Ruhumun özlemi, yâdı Karabağ
Kalpteki hasretin adı Karabağ
Aç bize bağırını haydi Karabağ
Destanın yazılı cönkümüz vardır

Ermeni'nin zulmü tam bir vahşetti
İnsanlık adına utanç, dehşetti
Rabbim bize nusret, zafer bahşetti
Şimdi Karabağ'a döngümüz vardır

● Musa Ələkbərli

Döyüş Qarabağdadı

Mərmi yağdırırsan hər gün başıma
Namərd, doy gələsi mərdim var sənə.
Sülh dedim yeddi şərt qoydun qarşıma,
İndi bircə dənə şərtim var sənə!

Rədd ol vətənimdən, çəkil yurdumdan,
Daha izin-tozun burda qalmasın.
Zorla öz “pay”ını alma ordumdan,
Açma qapısını kədərin, yasın.

Şərəfi tapdayıb, namusu yeyib
Dünyayla bu qədər ara vurmusan.
Timsah gözyaşınla “soyqırım” deyib
Mənə Xocalı tək yara vurmusan!

Bir gün “yox” deyəcək, dünya sənə “yox”
Sağalar bu yara, səngiyər bu dərd.
Sən bu zərbələrlə təkçə mənə yox,
Bütün insanlığa yağışan, namərd!

Cəbhədən qaçırsan, aranda, dağda,
Bütün sərhədboyu cəbhə açırsan.
Döyüşü uduzub sən Qarabağda,
Gəncəyə, Tərtərə ölüm saçırısan!

Cavab alacaqsan bu barbarlığa,
Atdığın bu daşlar özünə dəyir.
Tanrı xainliyə, gözüdarlığa
Torlaşan göz verir işıq verməyir.

Çöküb yaddaşına qan qaralığı,
İlahi işıqdan mərhum olmusan.
Qaç get, çıxış yolu san qaranlığı
İndi bu qaçışa məhkum olmusan!

Əyləşib zamanla, döyüşüb haqla,
Bir alçaq, şərəfsiz “tarix” yazırısan.
Dinc kəndi, şəhəri bombalamaqla,
Qəbrini daha da dərin qazırısan.

Qələbə gözləyir xalqım haçandı,
Bu sözə köklənib doğması, yadı.
Yaxşı bil “Qarabağ Azərbaycandı!”,
Son, qəti döyüş də Qarabağdadı!

● Âdem Oğuz (Şeyranî)

Can Azerbaycan

Azerbaycan, yüce dağlar başısın,
Şehriyar'ın gözlerinin yaşısın.
Karabağ'ın otuz yıllık düşüsün,
Gör, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

“Kahraman evladın şanlı vatanı,”
Rahat uyut Hocalı'da yatanı.
Kubatlı'da, Laçın'daki sırtlanı,
Vur, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Karabağ'a azatlığı getirsen,
Ağdam'daki esareti bitirsen.
Fuzuli'nin kederini götürsen,
Sor, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Hudeferin köprüsünü paklayıp,
Cebrail'de eşkiyayı haklayıp,
Kelbeçer'i kucağında saklayıp,
Sar, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Onca yıldır esaretin hak değil,
Zengihan'a ahde vefa çok değil.
Aliyev'in, Elçibey'in yok değil,
Ver, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Hazar gölü dalgalanmaz küskündür,
Aras nehri durgun akar, suskundur.
Genceli'm de vatanına düşkündür,
Sür, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Nahçıvan'ım şimşeklerin çakmasın,
Terter'immin gözyaşları akmasın.
Düşman bize yan göz ile bakmasın,
Dur, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

Dünya (!) seyrediyor sinsî vaziyet,
Malum şöhretiyle bildik meziyet.
Yere girsin mazlumlara eziyet,
Var, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

İki devlet bir milletin yüreği,
Daim olsun, bükülmesin bileği.
Laf anlamaz Şeyranî'nin dileği,
Gir, al Karabağ'ı Can Azerbaycan.

● Zərəngiz Mansurova

Qələbə Köynəyi

Şəhidlərimizin xatirəsinə

Bu ucalan bayrağım,
Qəlbimə qürur mənim!
Ana vətən eşqiylə,
Ürəyim vurur mənim!

Mavi mənim göyümdür,
Al qanım hər şeyimdir,
Yaşıl-cənnət torpağım,
Sabah orda toyumdur!

Vətən andı içməyim,
Varlığımdan keçməyim,
Şəhid yolu seçməyim,
Arzumdu, diləyimdir!

Yola çıxdım, uğura!
Qəhrəmanlar doğula!
Qələbəyə çağırın,
Əslim, köküm, soyumdur!

Dalğalan, uca bayraq!
Min yaşa, ana torpaq!
Səni qanla suvarmaq,
Sonunda ölməyimdi!

Ali baş komandanım!
O mənim şöhrət-şanım!
Səsi bayrağım kimi,
Ucadan gəlməyidir!

Vətən dedim, ünlədim!
Tarixləri dinlədim!
Sabaha qalan ömrüm,
Qələbə köynəyimdi!
Qələbə köynəyimdi!

● Lütfü Kılıç

Azerbaycan

Atadan, dededen Karabağ senin;
Düşmana dersini ver Azerbaycan.
Senden bunu bekler tarihin, dinin...
Topla kuvvetini, vur Azerbaycan!

Vur şu çeteleri, çapulcuları...
Vur, sahiplerinden kopsun yuları.
Vur, tarumar olsun kof orduları;
Zalimlerden hesap sor Azerbaycan.

Çıban ne deşilir, ne kabuk tutar;
Yıllardır yüreğin yangını tüter!
Gençlerin; kız, erkek cenge can atar.
Yüklen ki; çekilsin şer, Azerbaycan.

O dün kukla idi, bugün de kukla;
Onların işi yok hakla, hukukla...
Onlar zordan anlar; kökünden pakla,
Çıkar toprağından, sür Azerbaycan.

Onlar nankör kavim, onlar kalleşler...
Onlar yamyamlara, vampire eşler;
Onlar cinayeti kahpece işler!
Bilmez misin bunu yâr Azerbaycan?

Karşında bin türlü desise, hile...
Menzile varılmaz çekmeden çile.
Birikmiş kininle azmini bile;
Davran, emeline er Azerbaycan.

Yapacak işin var, yolundan kalma;
Dilsiz şeytanları nazara alma.
Yürü adım adım, sakın ha yılma;
Zaferle hedefen var Azerbaycan.

Lütfü der; biz bizden yardımını aldık,
Dar günde, zor günde biz bizi bulduk,
Çift devlet, tek millet, tek yürek olduk;
Türkiye seninle bir Azerbaycan.

● Rovens Guliyev

Mübariz

Qüvvəti, qeyrəti cəddindən alıb,
Düşmən üzərinə getdi Mübariz.
Düşməni cəhənnəm oduna salıb,
Şəhidlik badəsin içdi Mübariz.

Sönmüş ocaqların o, közü oldu.
Düşmüşdüm, əlimdən yapışan qoldu.
Qorxunu bizlərdən uzağa qovdu.
Düşməni zəmi tək biçdi Mübariz.

Göstərdi ölməyib vətən eşqimiz.
Düşmənlə bitməyib hələ işimiz
Əlimiz bağlısa, yetər dişimiz,
Deyərək, bu yolu seçdi Mübariz.

Torpaq işğal olub, illərdən bəri.
Savaşız torpaqlar verilməz geri
Dərələr olacaq məzar yerləri,
Hayqırıb, hücumu keçdi Mübariz.

Ölmədin, öldürdün ümüdsizliyi.
Pozuldu qəflətin lal səssizliyi.
Ölməzlik yolunu-şəhidliliyi
Seçib, dünyamızdan köçdü Mübariz.

● Kənan Hacı

Şuşa

Şuşa! Ruh bədənə qovuşan kimi,
Vüsalın can verir Azərbaycana.
Səninçün köklənib qəlbimin simi,
Ruhlar müjdə verir Seyyidə, Xana.

Vaqif türbəsindən əl edir bizə,
Ruhu salamlayır igid əsgəri.
Xan qızı Natavan çıxıbdır düzə,
Köksünə sıxıbdır ər oğlu əri.

Uğrunda igidlər can fəda edir,
Silir torpağından düşmən izini.
Dikəlir vətənin qəddi, dikəlir,
Biz qanla yazırıq zəfər sözünü.

Ürəyim ağactək çiçək-çiçəkdi,
Bu payız çağında ey bahar Şuşam!
Baxma ki, yolların çəndi, çisəkdi,
Bu səhər bəxtinə gün doğar, Şuşam!

Bu gün təbiət də döyüşür orda,
Kəsir bənd-bərəni, bağlayır yolu.
Təpələr dumanı atır üstündən,
İgidlərin yolu aydınlıq olur.

Ömrün də dağı var, yal-yamacı var,
Vaxtın atlarıyla həsrət düzündən
Keçdik, vüsalına yetdik, Qarabağ,
Öpdük hər çiçəyin, gülün üzündən.

Ali baş komandan xalqa üz tutub
Müqəddəs savaştan xəbərlər verir.
Onun hər sözündə qətiyyət, qürur,
Sənin haqqın idi bu zəfər! – deyir.

Gözün aydın olsun, Azərbaycanım,
Gözündə çağlayan sevinc yaşıdır.
Bu savaş yenilməz Azərbaycanın
Vətən savaşdır, haqq savaşdır!

● Ramiz Kərəm

Qalx ayağa, qoca tarix,
Qalx ayağa, qarı düşmən.
Min illərin o başından
Bu dünyanın Türkü gəlir,
Əllərində qılinc-qalxan,
Dodağında türkü gəlir,
Ayağında dəmir çarıq,
Çiyində boz kürkü gəlir.

Qalx ayağa, haqsız dünya,
Gözün haqqı görsün bir də.
Bu zəfərin izi vardı
Sən gördüyün minillərdə.
Gündoğandan günbatana
Tappır-tappır gedən atlar,
Gumbur-gumbur gərənlər
Yadımdamı, qoca tarix.

Tanıdınmı, qoca tarix
Sənin hər səhifənə
Qırmızı hərflərlə
Müjdələr yazan Türkü
Bayrağının eşqinə
Yağıya qan udduran
Səfləri pozan Türkü
Qovğalarda qalib olan
Dinlikdə ozan Türkü.
İndi də çox gözəldi
“Dam-daram-dam” ritminin
Möhtəşəm sədələri.

Zəfər Şeiri

Kəlbəcər də, Laçın da
Ağdərə də, Şuşa da
Bizimdir nidaları
Şəhidlər də, zəfər də
Bu sevinc də kədər də
Bizimkidir ana yurd

Biz kədərlə sevinci
Həmişə qoşa gördük
Əziz günümüzdə də
Verib baş-başa gördük
Sınmadıq əyilmədik
Çox şükür bu günü də
Gördük ey vətən yaşa gördük

● Cavanşir Abdullayev

Öpəcəm

Gözün aydın vətən, Şuşa alındı,
Bu gün sənın torpağından öpəcəm!
O torpaga qədəm qoyan əsgərin,
Əllərindən ayağından öpəcəm!

Əzəl gündən mən səs verdim savaşa,
Qoy mən ölüm, vətən sənı çox yaşa!
Diz çökəcəm, üz sürəcəm dağ-daşa,
Gül-çiçəyin yanağından öpəcəm!

Demirdimmi, hər zuluma dözəcəm,
Gün gələcək bu düyünü çözəcəm.
Ətrafında kölgəsində gəzəcəm,
Hər gün şanlı bayrağından öpəcəm!

● Elbariz Məmmədli

Tutun Könlünüzü, Dağlara Sarı

Kimsə ürəyini sıxmasın, nahaq,
Bir teli qırılır, hər ahımızda.
Qoruyun, ürəklər gül açmalıdı,
Laçınlı, Şuşalı sabahımızda.

Orda yer titrədir, igid oğullar,
Bürüyüb dünyanı səsi, harayı,
Bizim nəyimiz var, Şuşadan gözəl?
Şuşanın kimi var, bizdən savayı?

Dağlar sıra- sıra kəsib yolları,
Keçilməz sədləri keçir, oğullar.
Nə vaxtsa bu tarix yazılacaqdır,
İndidən tarixə köçür oğullar.

Daşların üstündə lalə kimidi
Elə çiçəkləyib, şəhid qanları.
Mənim şəhidimin yerini verməz,
Tarixin ən böyük qəhrəmanları.

Bu da bir qismətədi, rast olub bizə,
Deme Türkün Türkten xəbəri yoxdu.
Eləsi qarşıma çəpər çəkir ki,
Kökündən, soyundan çəpəri yoxdu.

Neyniyək, keçərik bu, sınağı da,
Bu batman dərdi də atar, bu millət.
Bir ölən igidə, mini dirilər,
Çatar, getdiyinə çatar, bu millət.

Hələ qaranlıqlar tam budanmayıb,
Hələ bu yolların zülməti çoxdu,
Oyuncaq yerinə qoyulub, cahan,
Baxırsan, sevgidən nifrəti çoxdu.

Baxıb bu gərmişə, çox usanmayın,
Hələ çox ellərdə qurd davası var.
Tutun könlünüzü dağlara sarı,
Şuşa tərəflərdə yurd davası var.

●Rafail Tağızadə

Qazi Toyu

Bu gün toy qurulub, toy, Qarabağda,
Qol-qıçlar qışqırır, oy, Qarabağda.

Bu qazi toyunda, bu ər toyunda,
Rəqs meydanına nidalar qoyan
Tək qıçı üstündə oynayan oğlan,
Bu gecə tək qalan qıçın oynayır.

Oturub ortada qara ciyər bəy,
Sağdişi ayaqdı, soldışı qoldu,
Dağlara dırmanan uzanan yoldu,
Sürünə-sürünə barmaqlar gəlir,
Atlana-atlana pəncələr gəlir,
Qollar rəqs eləyir, qıç təpik çalır,
Oynayıb yorulan əl çəpik çalır.
Hərdən halay vurub yallı gedirlər,
Bir pəncə ortadan çıxmaq istəmir
Qalan barmağından süzülür təri,
Sevinc tər içində boğur kədəri...
Şəhid Qarabağda toydu bu gecə.

Bu qazi toyunda, bu ər toyunda,
Yerində oynayan süzənindən çox,
Yerdən təbrik edən gəzənindən çox,
Saqqallı gələni bəzənəndən çox.

Bu qazi toyunda, bu ər toyunda,
Tək əl ovcun döyür çəpik yerinə,
Çəliklər səs salır təpik yerinə.
Qazilər oynayır, qazilər indi-
Başları üstündə qoltuq ağacı,
Yellənir boş, qıçsız şalvar balağı.
Bu qazi toyunda, bu ər toyunda.

Bu gün bəy oturub bayrağın altda
Bu qazi toyunda, bu ər toyunda.
Bu qazi toyunda, bu ər toyunda
Qol qalxır, qıç qalxmır oynaya o da,
Ötən günlərini sala bir yada.
Dolaşan ruhlar da oynayır bu gün,
İtən arzular da oynayır bu gün,
Bu qazi toyunda, bu ər toyunda.

Bu qazi toyunda, bu ər toyunda,
Çəngəllər, bıçaqlar əllərdən artıq,
Susanı danışan dillərdən artıq. . .
Göylərə uçan tək qol oynayır
Yanında oynayan bir xəyal qolla,
Yol gedir, yol gedir bir kölgə yolla.
Ananın yol çəkən gözləridi bu,
Oğluna söz qoşan sözləridi bu.
Səngərdən dağlara uzanan ağ yol,
Sonunda qaliblər dayanan ağ yol,
Bu gecə yol gedən tək ayaqlılar
Döyüşə səsleyir ayaqlıları,
Bu qazi toyundan, bu ər toyundan.

Bu gün toy qurulub, toy, Qarabağda,
Qol-qıçlar qışqırır, oy, Qarabağda.

● Elman Tovuz

Qurbani Olduğum Əsgər

Qartal baxışıyla süzür ovunu,
Gözünün qurbanı olduğum əsgər.
Göstərir dünyaya kim olduğunu,
Özünün qurbanı olduğum əsgər.

Gedir kölgəsində uca bayrağın,
Açır düyününü aranın, dağın.
Güldürür üzünü ana torpağın,
Üzünün qurbanı olduğum əsgər.

Gözündə intiqam şimşəyi çaxır,
Odur ki, düşmənin bağrını yaxır.
“Keçilməz” sədləri dağdır, yıxır,
Dizinin qurbanı olduğum əsgər.

Bu, haqlı savaşda aldığı qandır,
Verdiyi müqəddəs bir imtahandır.
Səslənir: -“Qarabağ Azərbaycandır!”
Sözünün qurbanı olduğum əsgər.

Hər gün uğuruyla bir dastan yazır,
Bu yolda canından keçməyə hazır.
Vətən sərhədini qaniyla cızır,
Özünün qurbanı olduğum əsgər!

● Aysel Xanlarqızı Səfərli

Səngər Vətən Qoxuyur

Söykəyib ümidini tufəngin süngüsünə,
Başı üstə rəqs edən qəlpələrlə oynayır.
Torpağı ayaq altda qarış-qarış böyüdüb,
Bir komandir səbrini güllələrlə sınaıır,
Mərmilər marş oxuyur...

Sus, danışma bağıır bütün atəşkəslərə,
Son damla qanınadək tarix yazır oğullar...
Qarabağda dua tək səslənir güllə səsi,
Qələbə arzusuyla gerçək olur nağıllar
Hücum əmri şığıır...

Vur, götür Qarabağı, deyir şəhid qisası,
Gözlə qaş arasıtək həyat-ölüm çəkişir...
Oğlunun haq yolunda itirdiyi qolundan
xəbərsiz,
barmaqları ilmələrlə öpüşür,
Ana umid toxuyur,
Ana əlcək toxuyur...

Bayraq rəngli arzular qaçır səngərə doğru,
Bir əsgər nişan alır nifrəti, ora baxın...
Müharibə ətrini ciyərlərinə çəkib,
Eh, şəhid çiçəkləyir,
torpağı Qarabağın...
Səngər vətən qoxuyur...
Səngər vətən qoxuyur...

● Vahit Aslan

İndi

Mənə düşmənimdən “dost” düzəltdilər,
“Kırvəlik” adında “tost” düzəltdilər,
Axırda silsilə yas düzəltdilər,
Hisində boğulan çırağam, indi.

Çox yatdım, yad oldum təməlim ilə.
Sözüm uyuşmadı əməlim ilə.
Öz sözüm, öz qanım, öz əlim ilə
Yazılmaq istəyən varağam, indi.

Şirin nağıllara uyan çağında,
Bükdülər belini Qarabağın da,..
Kəlbəcər adında, Laçın adında
Bağrı şaqqalanan torpağam, indi.

Gözəl Xocalını etdilər talan.
Dolandı boynuna bir əfi ilan.
Bulağı ağlayan, gülləri solan,
Elatdan ayrılan yaylağam, indi.

Qəzəbi çatlasın Türk oğlu, Türkün!
Gəlsin qisas adlı gözlədiyim gün!
Şuşa qalasına sancılmaq üçün
Şəhidlər suvaran, bayrağam, indi.

● Nazim Əhmədli

Laçına Məktub

Laçınım, otuz ildi,
Dilimdə bir söz qalıb;
Bir az da döz, əzizim,
Gəlirəm, lap az qalıb;

Yuxum qaçıb gözümdən,
Çox küsmüşəm özümdən;
Bilirəm, dərd üzündən,
Dağlar üzbə-üz qalıb

Həsrət düydüm üzümə,
Yollar dondu gözümdə;
Könlümün göyüzündə,
Buludlar bəyaz qalıb;

Gəlim, qapını açım,
Çəkilsin, ağrım-acım;
Baxma ki, qardı saçım,
Canımda bir yaz qalıb;

Tək sevgidi, var olan,
Gəlləm, sənə sarılam;
Yurd yerində qaralan,
Ocağımda köz qalıb.

● Mikayıl Bozalqanlı

Şuşam

Otuz illik ayrılığın başında,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.
Uşaq idim o vaxt, iki yaşında,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.

Bağrımda dünyanın qara daşı var,
Qisas həsrətimin otuz yaşı var,
İçimdə hönkürtü, bir göz yaşı var,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.

Şəhid-şəhid analarım ağlayıb,
Qız-gəlinlər qara örtük bağlayıb,
Bəd xəbərlər içimizi dağlayıb,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.

Çox can atdım bu günümə çatmağa,
Əlim gəlmir sənə doğru atmağa,
Sevincimi sevincinə qatmağa,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.

Bitməz olan arzuları birtirdim,
Bayrağımı başım üstə gətirdim,
Şükür olsun, ünvanına yetirdim,
Mənəm, Şuşam, aç qapını, gəlmişəm.

● Sehran Allahverdi

Şuşam

Şeirim, rəsmim, romanım,
Şahım, əsərim, Şuşam!
Atam, anam, qardaşım,
İtkin, əsirim Şuşam!

Uğurluq-agırlığım,
Cər-cehiz, bazarlığım,
Şəhidlik məzarlığım,
Qapalım, sırım, Şuşam.

Zamanım, ayım, günüm,
Qibləm, məzhəbim, dinim,
Ey Məkkəm, ey mədinəm,
Ocağım, pirim, Şuşam.

Torpaq, sərhəd, sınıırım,
Ən bərim, ən anırım,
Mən bəndənəm, ey Tanrım,
Ruhum, təsirim, Şuşam!

Ağım, qaram, kömürüm,
Dözüm, daşım, dəmirim,
Altımış il ömürüm,
Yarı kəsirim, Şuşam!

● Elvin Mütaliboğlu

Qarabağ Azərbaycandır!

Ana yurdum, ana vətən
Çox əzizsən, müqəddəssən
Şeir yazdım sənə şəxsən
Nəql edirəm nə zamandır.
Qarabağ Azərbaycandır!

Dağ-daşında bir iz yatar
Hər izi də tarix yazar
İgidlərlə şöhrət tapar.
Söykəndiyi dağ İlhamdır!
Qarabağ Azərbaycandır!

İgid oğlum! An yetişdi.
Səbr etməyin vaxtı keçdi
Əsgər zəfər andı içdi
Sən də durma, get amandır!
Qarabağ Azərbaycandır!

Vətəninə səndən alan
Düşmənidir, vermə aman
Yurdundakı dalğalanan,
Düşmən bayrağını yandır.
Qarabağ Azərbaycandır!

Azad elə bu torpağı
Səndən qorxub qaçsın yağı.
Vətəninə sanc bayrağı.
Var gücünlə durma, hayqır
Qarabağ Azərbaycandır!

● Ramiz Qusarçaylı

Çingiz

Milli qəhrəman Çingiz Qurbanovun xatirəsinə

Bir şəhid ruhu da ucaldı göylər,
Bir şəhid boyu da böyüdü torpaq.
İndi də baş-başa verib mələklər
Çingizin adını pıçıldayacaq...

Dolub bulud-bulud süzür bir ana,
Bir ata səşində nəmli sükût var.
Öyünə-öyünə basır bağına
Qəhrəman oğlunu qəhrəman Qusar...

Şığıyır Şuşadan qisas küləyi,
Hayqırır Murovdan Şah Dağınacan.
Dolanır Çingizin cəsur ürəyi
Vətənin son qarış torpağınacan...

Dağ-dağ silkələyib qara layları,
Qonur bayrağımın hər rənginə o.
Oyadıb daşlaşan daş harayları
Qarışır himnimin ahənginə o...

Döyüşlər məktəbə dolacaq indi,
Açıq dərş olacaq yenə Qarabağ.
Hər uşaq qəhrəman olacaq indi,-
Şəklinin altına Çingiz yazacaq...

Bir eşq də göylərə uçdu beləcə,
Bir eşq də üzüldü könül barından...
Ağ atlı oğlana dönüb hər gecə
Keçəcək bir qızın yuxularından...

Bu il gül açmağa tələşdi bahar,
Gül açdı vətənin qışında Çingiz.
Burda hər igidin öz zirvəsi var,
Burda hər zirvənin başında Çingiz!

Bir şəhid ruhu da ucaldı göylər,
Bir şəhid boyu da böyüdü torpaq.
İndi də baş-başa verib mələklər
Çingizin adını pıçıldayacaq...

● Ayaz Arabacı

Uca Zirvələrin Qayda Belədir

Başından min qədər-qəza keçəcək.
Bitəcək çəkilən hər acı həsrət,
Ağrı qurtaracaq, cəza keçəcək.
Bu il ömrümüzə qış olmayacaq,
Fəsillər payızdan yaza keçəcək.
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib...

Alov yaddaşını təzələmişik,
Ocaq yerindəki soyumuş külün...
Şaxtalar, sazaqlar vecinə deyil,
Çiçəyi çırtlayıb xarı-bülbülün...
Doyunca sarılın bir-birinə,
Bir qucaq ağlayın, bir qucaq gülün.
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib..

Ay anam, ay bacım, don kimi durma,
Əlinə nə keçir o süfrəyə düz.
A, bala, əlini pişikmi yeyib,
Bir az əlli tərən, "əlli-əlli" süz...
Dərmanı, həkimi, resepti boş ver,
Ay avad, az mənim ürəyimi üz...
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib.

Gör necə qayıtdı qadir ayaqlar,
Çoxdan unudulmuş cığıra, izə.
Dumanlı, çiskinli payız havası,
Yağ kimi yayılıb ürəyimizə.
Bax indi rahatdı şəhid ruhları,
Bax indi halaldı yaşamaq, bizə.
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib...

Silsilə romanlar yazılacaqdır,
Sabah bu qüvvətdən, sabah bu zordan...
Milli ordumuzun qadasın alım,
Hardan lazımdısa vurub düz ordan...
Hamı komandandan xəbər gözləyir,
Millət aralanmır televizordan.
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib...

Başımın tükələri ayaq üstədi,
Gah huşum azalır, gah ağlım çaşır...
Atıram özümü selin ağzına,
Küçələr adamnan qaynayır daşır...
Mən necə çatdırım sevinc hissimi?..
Ürəyim sinəmdə dombalaq aşır.
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib...

Cəbhədə üç igid oğul itirən,
Ananın gözündə qan-yaş oynayır...
Hərə bir tərəfdə havalanıbdır,
Ev-eşik oynayır, dam-daş oynayır...
Mən bu sərxoşluğa ad tapammıram,
İçimdə bir dənə əyyaş oynayır...
Şuşadan qələbə xəbəri gəlib...

● İlqar Türkoğlu

Qarabağ

Havalanmır Xanın səsi dağlardan,
Könlüm düşmür saz vaxtına, Qarabağ.
Xarı-bülbül incik düşüb bağlardan,
Çoxmu qalib naz vaxtına, Qarabağ?

Sinəmdəki Xocalımın dağıdı,
Yağı elə həmin köhnə yağıdı.
Bu düyün də qara bəxtin bağıdı,
Açanadək döz vaxtına, Qarabağ.

Çox sirr yatır qara yerin altında,
Yorulmadın dərdin- sərin altında,
İnildəyir xeyir şərin altında,
Heç düşmədi yaz vaxtına, Qarabağ.

Bir de görüm beləydikmi əzəllər,
Sağaltmayır yaramızı qəzəllər...
Uzaq düşüb Murov Dağdan gözəllər,
Vüsal gəlmir düz vaxtına, Qarabağ

Şuşam incim, tacım olsun yenə də,
Gur ocağım, sacım olsun yenə də.
Qoy qələbəm Laçın olsun yenə də,
Çəksin elə söz vaxtına, Qarabağ!

● Cabbar Muhəmmədi

Qəzəl

Ay döyüş meydanlarında qan tökən əslan əskərlər
Siz vurun qoy udsun artıq erməniylər qan əskərlər

Qaldırın eşqin qılıncın ta köpəklər dönüb qaçsın
Düşmənin bağrın yararkən eyləyin tufan əskərlər

Qürtarın qəm taptağından siz bu günlər qarabağı
Qoy arazdan sevinc axsın ay usanmaz can əskərlər

El obanın intiqamın siz alın bu yad ellərdən
Ay qılıncı qızıl qandan sınımayan qalxan əskərlər

Çal zəfərdən xəbər gəlsin qoy Şuşa bir də dirçəlsin
Ay bu yurdun yaylasında yaylanan oğlan əskərlər

Eyləyin yalnız təvəkkül qanlı meydanda Allahə
Ay zəfər bayrağın hər gün dağlara sancan əskərlər

Düşmənin qarşında ancaq oldunuz bir dəmir yumruq
Söyləyir *Elyar* da candan can sizə qurban əskərlər

● Metin Özarıan

Karabağ Neşidesi

Kanında kıvılcım çaksın yeniden
Haydi, yiğit haydi durma sakın ha
Türk'ün tuğu yerden kalksın yeniden
Haydi, yiğit Karabağ'a akına

Düşman yüreğine korku sal gayrı
Yürü yiğit Karabağ'ı al gayrı
Alamazsan Karabağ'da öl gayrı
Kılıç kan görmeden girmeye kına

Silinsin gönlünden endişe, güman
Bugün değil ise ne gün, ne zaman
Bütün düşmanların dilesin aman
Analar bacılar yaksınlar kına

Kan ile almıştık toprak bizimdi
Yaz tekrar destanı cephede şimdi
Coğrafyayı vatan edenler kimdi
Duyur en uzağa, bellet yakına

Ezelden senindi bu yurt bu ocak
Rezil işgal, gücünle son bulacak
Karabağ senindi, senin kalacak
Yan bakmaya bütün gözler sakına

Haykır Fuzuli'ye de ki biz geldik
Cebrail'i ana bildik yâr bildik
Şuşa'da sancağı en yükseğe dik
Karabağ da zafer takı takına

Kurtar Kelbecer'i adaletinle
Mamur et Laçın'ı merhametinle
Bayrakla Ağdam'ı asaletinle
Dünya şaşkınlıkla dura bakına

